

**UNIWERSYTET
ŁÓDZKI**

HISTORIA

NOWY PROGRAM KIERUNKU I STOPNIA STUDIÓW STACJONARNYCH

przygotowany przez grupę autorów, nauczycieli akademickich Instytutu Historii, Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Łódzkiego na podstawie i w zgodności z Ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity z 20 lutego 2019 r., uwzględniający ostatnie zmiany, tj. z 2018 r. poz. 1668, 2024, 2245, z 2019 r., poz. 276), z Ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (tekst jednolity z 29 marca 2019 r., uwzględniający zmiany, tj. z 2018 r., poz. 2153, 2245, z 2019 r., poz. 534), z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2018 r. poz. 1861), z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218), z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. z 2018 r. nr 179 poz. 1818), z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 7 sierpnia 2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. z 2014 r. poz. 1145, z uwzględnieniem zmian wynikających z rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 listopada 2016 r., Dz. U. z 2016 r., poz. 1876, tekst jednolity według stanu na dzień 25 stycznia 2018 r., Dz. U. z 2018 r. poz. 227), ze Statutem Uniwersytetu Łódzkiego przyjętym uchwałą Senatu UŁ nr 422 z dnia 23 stycznia 2012 r. z późniejszymi zmianami (tekst jednolity obejmujący zmiany wprowadzone Uchwałą nr 160 Senatu UŁ z dnia 22 kwietnia 2013 r., Uchwałą nr 230 Senatu UŁ z dnia 18 listopada 2013 r., Uchwałą nr 470 Senatu UŁ z dnia 13 kwietnia 2015 r., Uchwałą nr 639 Senatu UŁ z dnia 13 czerwca 2016 r., Uchwałą nr 73 Senatu UŁ z dnia 13 marca 2017 r., Uchwałą nr 150 Senatu UŁ z dnia 11 grudnia 2017 r.), z Uchwałą nr 290 Senatu Uniwersytetu Łódzkiego z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie wytycznych w zakresie tworzenia programów studiów w Uniwersytecie Łódzkim, z Uchwałą nr 193 Senatu UŁ z dnia 10 czerwca 2013 r. w sprawie pensum nauczycieli akademickich i zasad rozliczania go w Uniwersytecie Łódzkim z późniejszymi zmianami (wprowadzonymi Uchwałą nr 246 Senatu UŁ z dnia 9 grudnia 2013 r., Uchwałą nr 374 Senatu UŁ z dnia 22 września 2014 r., Uchwałą nr 498 Senatu UŁ z dnia 11 maja 2015 r., Uchwałą nr 522 Senatu UŁ z dnia 21 września 2015 r., Uchwałą nr 626 Senatu UŁ z dnia 16 maja 2016 r., Uchwałą nr 641 Senatu UŁ z dnia 13 czerwca 2016 r., Uchwałą nr 51 Senatu z dnia 16 stycznia 2017 r., Uchwałą nr 129 Senatu UŁ z dnia 18 września 2017 r., Uchwałą nr 258 Senatu UŁ z dnia 15 czerwca 2018 r., Uchwałą nr 276 Senatu UŁ z dnia 17 września 2018 r.), ze Strategią Uniwersytetu Łódzkiego (Uchwała nr 130 Senatu UŁ z dnia 18 września 2017 r.) oraz wynikającą zeń Strategią Wydziału Filozoficzno-Historycznego, z Zarządzeniem nr 65 Rektora UŁ z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie zatwierdzenia systemu ustalenia wartości punktowej ECTS dla przedmiotów dla Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ (w uwzględnieniu zmian wprowadzonych w marcu/kwietniu 2018 r.), z Regulaminem Studiów w Uniwersytecie Łódzkim, przyjętym Uchwałą nr 310 Senatu UŁ z dnia 4 kwietnia 2011 r. z późniejszymi zmianami (wprowadzonymi Uchwałą nr 477 Senatu UŁ z dnia 23 kwietnia 2012 r., Uchwałą nr 159 Senatu UŁ z dnia 22 kwietnia 2013 r., Uchwałą nr 343 Senatu UŁ z dnia 28 kwietnia 2014 r., Uchwałą nr 469 Senatu UŁ z dnia 13 kwietnia 2015 r., Uchwałą nr 607 Senatu UŁ z dnia 11 kwietnia 2016 r., Uchwałą nr 91 Senatu z dnia 10 kwietnia 2017 r., Uchwałą nr 211 z dnia 16 kwietnia 2018 r.), z Zarządzeniem nr 31 Rektora UŁ z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie określenia procedury tworzenia i modyfikowania programów studiów (harmonogram działań), a także z Zarządzeniem nr 1/2018/2019 Dziekana Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ z dnia 20 listopada 2018 r. w sprawie szczegółowych procedur prowadzenia kształcenia oraz polityki dydaktycznej Wydziału.

W pragnieniu doskonalenia współczesnej polskiej edukacji akademickiej i pozytywnego unowocześniania oferty edukacyjnej Uniwersytetu Łódzkiego; w przekonaniu o konieczności utrzymania najwyższego poziomu dydaktyki akademickiej, elitarnej, ale egalitarnie dostępnej wszystkim pragnącym humanistycznej wiedzy i umiejętności; w nadziei jak najdoskonalszego wykorzystania naukowego i dydaktycznego potencjału pracowników naukowo-dydaktycznych Instytutu Historii Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Łódzkiego wszystkich jego części instytucjonalnych i naukowych w tym zwłaszcza Instytutu Historii UŁ, jak też z woli zachowania istniejących u nas, a coraz już rzadszych relacji mistrzowsko-uczniowskich w warunkach niemasowego kształcenia; w poczuciu, że w nowoczesny system edukacyjny można wpisać kierunki akademickie przysparzające Rzeczypospolitej świadomych obywateli przygotowanych do poruszania się zarówno w przestrzeni publicznej, jak i na rynku pracy; że humanistyczna oferta akademicka winna zmieniać się

w rytmie potrzeb publicznych, ale z zachowaniem najlepszych tradycji i z rozważnym namysłem metodycznym; z chęci dodatkowego podkreślenia pozycji Łodzi na polskiej mapie akademickiej w siedemdziesiątym trzecim roku istnienia naszej Almae Matris i z woli poprawy jakości ojczystego dyskursu publicznego przez wychowanie kompetentnych i racjonalnych jego uczestników

przedkładamy niniejszym i proponujemy nowy program studiów stacjonarnych HISTORII pierwszego stopnia.

1. NAZWA KIERUNKU STUDIÓW

Historia, studia stacjonarne I stopnia

2. ZAŁOŻENIA PROGRAMU KIERUNKU

Historia jest jedną z najstarszych, podstawowych nauk humanistycznych, odrębną dyscypliną naukową, o niekwestionowanej naukowości: 1. charakteryzuje się krytycznym naukowym racjonalizmem; 2. przyczynia się do powstania rezultatów naukowych o twórczym, odkrywczym charakterze; 3. język opisu pozwala na należyte i niesprzeczne ujęcie ustaleń; 4. wypracowano dlań procedury i postępowanie badawcze posługujące się metodami naukowymi; hołduje postawie krytycyzmu; 5. podporządkowuje kryterium prawdziwości prawomocność ustaleń, bez przesądającego odwoływania się do czasu i miejsca sformułowania ustaleń; 6. egzystuje w potocznej świadomości naukowej jako jednolita dyscyplina (nauka), mimo konstatowanej naturalnie polidyscyplinarności oraz stosowania rozlicznych nauk pomocniczych, w tym dyscyplin samodzielnych (tu stosowanych w auksyliarnym charakterze); 7. postęp naukowy zachodzi w wyniku konfrontacji badań prowadzonych w kilkuset ośrodkach akademickich na całym świecie; 8. historia i historiografia mogą poszczycić się potężną – syntetyczną, podręcznikową, analityczną, monograficzną, przyczynkarską – literaturą przedmiotu oraz własnymi czasopismami naukowymi.

Pisarstwo historyczne i nauka historiograficzna występują w każdej większej cywilizacji, korzenie nauk historycznych w cywilizacji euroamerykańskiej sięgają antyku archaicznego i klasycznego, czasu logografów, Herodota i Tukidydesa. Uprawiana w czasach średniowiecza, od okresu renesansu zaczęła zdobywać podstawy krytycyzmu źródłowego, podsycone w erze rozumu i okresie oświecenia, co z kolei doprowadziło do jej szybkiego wykrystalizowania się w warunkach dziewiętnastowiecznych uniwersytetów jako samodzielnej dyscypliny akademickiej. To wówczas zaczęto historię uprawiać na sposób par excellence naukowy, z metodologicznym i teoretycznym namysłem, który, niezahamowany, poprzez łańcuch szkół naukowych w całej Europie trwa do dzisiaj. Wobec powyższego w obrębie nauk historycznych wykrystalizowały się liczne subdyscypliny, już to związane z epokami historycznymi (starożytnictwo i studia klasyczne, mediewistyka, badania nad okresem wczesnonowożytnym, osiemnastym i dziewiętnastym wiekiem, historia czasów najnowszych), już to z poszczególnymi segmentami teoretycznymi poznania historycznego (historia historiografii, metodologia historii, nauki pomocnicze historii, historia wojskowości, antropologia historyczne, historia społeczna i gospodarcza, regionalistyka, muzealnictwo, historia życia codziennego, studia klasyczne i bizantynistyka etc.) Z natury interdyscyplinarne,

wykorzystują doświadczenia archeologii, nauk politycznych, socjologii, ekonomii, studiów klasycznych, antropologii, etnografii.

Uprawiana w tym czy innym kształcie na niemal każdym uniwersytecie świata, jest też historia jako nauka wyraźnie obecna w nauce polskiej. Jej początki sięgają czasów stanisławowskich i pierwszych dekad XIX w., postaci Naruszewicza i Lelewela, zaś trudności doby zaborów nie zahamowały zaistnienia historii jako nauki we wszystkich obszarach ziem polskich, dzięki czemu odrodzona Polska zaczęła tworzyć akademickie instytucje poświęcone jej nauczaniu i uprawianiu we wszystkich większych polskich miastach, w głównych polskich uniwersytetach. W Łodzi w ramach Uniwersytetu Łódzkiego, historia jako kierunek studiów istnieje nieprzerwanie od pierwszego roku akademickiego uczelni, tj. od 1945/1946 r. Prowadzona niezależnie od warunków ustrojowych Polski, w ramach jednego z głównych wydziałów humanistycznych uczelni (od 1952 r. pod nazwą Wydziału Filozoficzno-Historycznego), zachowuje nieodmiennie wysoki poziom nauczania dzięki pokoleniom historyków różnych specjalności, zrzeszonych w katedrach i zakładach tworzących Instytut Historii UŁ. Wokół generacji naukowców i ich uczniów, a także szerokiego grona absolwentów stworzone zostało odrębne środowisko naukowe, zgromadzone olbrzymie zbiory biblioteczne (w księgozbiorach Biblioteki Uniwersytetu Łódzkiego oraz Biblioteki Instytutu Historii), powstały towarzyszące instytucje naukowe, powstały liczne syntezy, monografie i publikacje szczegółowe oraz serie i czasopisma naukowe (m.in. „Acta Universitatis Lodziensis. Folia Historica”, „Przegląd Nauk Historycznych”, „Studia z Historii Społeczno-Gospodarczej XIX i XX w.”, „Rocznik Łódzki”, „Byzantina Lodziensia”, „Studia Ceranea” itd.). Warunki do dalszego nauczania dyscypliny są w związku z tym optymalne.

Znaczenie historii w nauczaniu i nauce oraz celowość tegoż nie może budzić wątpliwości, nie tylko ze względu na akademickie tradycje. Znajomość historii powszechnej, kontynentu, kraju, regionu i miasta jest koniecznym warunkiem świadomego obywatelstwa i uczestnictwa w życiu publicznym, umiejętności historyków oraz ich wiedza są też potrzebne i oczekiwane przez instytucje publiczne i pracodawców prywatnych. Znajomość historii, jej złożoności i bogactwa zapobiega stereotypowemu postrzeganiu świata, ułatwia rozumienie własne i cudzej tożsamości, ma walory i patriotyczne, i ogólnoludzkie, wspomagając racjonalizm i otwartość na świat. Ich niebagatelną zaletą we współczesnym świecie jest kształtowanie wielorakich umiejętności wyjątkowych, związanych z krytycyzmem źródłowym, umiejętnością docierania do informacji, ich selekcjonowania i weryfikacji, sublimowaniem poglądów i osądów, tworzeniem wypowiedzi ustnych oraz słowa pisanego, od tekstu naukowego po popularny. Także niesłabnąca rola argumentów historycznych w dyskursie publicznym, politycznym i publicystycznym, zarówno w Polsce, jak i poza jej granicami, a także potrzeba lepszego tłumaczenia dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości (w tym, acz nie tylko, w ramach szkolnego systemu edukacyjnego) i lepszego dbałości o kulturowe, duchowe i materialne dziedzictwo domagają się rzetelnej wiedzy historycznej oraz umiejętności i postaw, wynikających z akademickich studiów historycznych.

Odnowienie programu historii, studiów stacjonarnych I stopnia, przychodzi w ślad za przyjęciem gruntownie zmienionego programu studiów II stopnia, wdrożonym od roku akademickiego 2017/2018, teraz równolegle zmodyfikowanym zgodnie z nową ustawą – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Inaczej niż w tamtym wypadku, polegającym na całościowym przepracowaniu programu, trzyletnie studia licencjackie, choć zawierają poważne zmiany, opierają się na trwałej praktyce dydaktycznej łódzkiego ośrodka historycznego, wypracowanej w ciągu ponad siedemdziesięcioletniego okresu nauczania historii w Uniwersytecie Łódzkim. U podstaw zmian leżała także i tu potrzeba dostosowania nauczania do nowych warunków edukacyjnych, kardynalnie zmienionych w ciągu ostatniej dekady. Należy tu wymienić zwłaszcza większy niż kiedykolwiek dostęp do źródeł poznania historycznego i literatury w Polsce i poza jej granicami, unowocześnienie metod badawczych, postęp nauk humanistycznych, wpływ Internetu i digitalizacji, negatywna rola niżu demograficznego, zmiany – często niekorzystne – w systemie edukacyjnym w obrębie szkolnictwa średniego, przemiany rynku pracy i zmienne zapotrzebowanie społeczne, nowe role społeczne historyków. Do zmian tych należało się dostosować, jednocześnie nie roniąc niczego z wartościowych elementów tradycyjnej nauki historii na szczeblu uniwersyteckim. Tym niemniej zachowano podstawowe założenia nauczania wedle porządku chronologiczno-diachronicznego, przez pryzmat wielkich epok historycznych, skorygowanego w UŁ na przełomie tysiącleci, na kilka lat przed wdrożeniem systemu bolońskiego w szkolnictwie wyższym z jego obligatoryjną trójdzielnością.

Wobec powyższego, logika programu historii I stopnia pozostała oparta na wielkich epokach historycznych: starożytności (semestr 1.), średniowieczu (semestr 2.), z punktem ciężkości położonym na nowożytności i czasach najnowszych (semestry 3.-6., w tym nowożytność *sensu stricto*, tj. XVI-XVIII w. w semestrze 3, okres 1789/1795–1918 w semestrze 4., lata 1918–1945 w semestrze 5., okres po 1945 r. w semestrze 6.). Wynika to nie tylko z długotrwałej praktyki nauczania i konwencjonalnym, powszechnie uznanym podziale podręcznikowym oraz w obrębie specjalności naukowo-badawczych, ale także z potrzeby praktycznej. Dogłębna znajomość dziejów, dająca później – w razie obrania przez studenta konsekwentnej ścieżki dydaktycznej w kierunku nauk historycznych bądź pokrewnych na etapie studiów uzupełniających magisterskich, ale też w razie zarzucenia jakiegokolwiek dalszej edukacji w tych kierunkach – możliwość studiowania problemowego wybranych zagadnień i wielkich problemów dziedziny, może dojść do skutku, wyłącznie jeśli poprowadzona jest właśnie chronologicznie /diachronicznie. Pozostajemy w przeświadczeniu, że labilność programów studiów na etapie podstawowym i ponadpodstawowym, ale też ich naturalna skrótowość nie daje dostatecznego punktu wyjścia do problemowego rozumienia procesów historycznych. Miejscem gruntownego zaznajomienia się z dziejami ojczystymi i powszechnymi, najstosowniejszym i umożliwiającym z racji dorosłości intelektualnej studentów konieczną szczegółowość i polifonię przekonań, jest właśnie pierwszy etap studiów akademickich. Jeśli absolwenci studiów historycznych mają być przewodnikami

społeczeństwa w rozumieniu zjawisk dziejowych, muszą sami odebrać możliwie szeroką edukację, która pozwoli później na świadomą selekcję zainteresowań i kreowanie własnych dróg intelektualnych. Nacisk na epoki nowsze jest naturalną tendencją, w wersji tutaj prezentowanej zbalansowaną optymalnie z potrzebną uwagą, poświęconą epokom dawniejszym – w rezultacie absolwent podejmujący się różnych ról społecznych władny będzie rozumieć i interpretować wydarzenia, zjawiska i procesy otaczającego go świata cywilizacyjno-kulturowego, ale też będzie miał świadomość głębszego znaczenia historyczności i całościowego charakteru dziejów.

Przedkładany tutaj program stanowi kompromis pomiędzy pragnieniami historyków-dydaktyków akademickich i ograniczeniami, wynikającymi z obecnych obserwacji i monitorowania wyjściowego potencjału wiedzy i umiejętności absolwentów szkół średnich. Pozwala z jednej strony na skuteczną pracę dydaktyczną z różnorodnymi i nierównymi grupami, od studentów posiadających erudycyjną wiedzę i znaczne umiejętności, poprzez studentów posiadających powyższe w stopniu uśrednionym, aż po młodych ludzi, których przygotowanie musiało być w znacznym stopniu uzupełniane przez wzgląd na niedobory wyniesione z poprzednich stadiów edukacji. Z drugiej strony nie ustępuje w stosunku do dawniejszych wymagań i propozycji, tak by możliwe było kształcenie zdolnych pracowników, świetnych intelektualistów i świadomych obywateli – humanistów. Ma inspirować i poprzez niezaniżone wymagania, i poprzez relatywnie dużą swobodę wyboru. Podobnie jak w przypadku programu studiów historii II stopnia, autorom przyświecała chęć adaptowania edukacji do potrzeb niełatwego rynku pracy, potrzeba wspomnienia przyszłych absolwentów w kontekście pełnionych przez nich w przyszłości ról społecznych, a nadto dążenie do przekazania studentom wagi historii i posłannictwa historyków w dzisiejszym polskim społeczeństwie. Stąd nacisk na krytycyzm, rzetelność formułowanych osądów, oparcie wiedzy na pewnych źródłach, kształtowanie samodzielności i odpowiedzialności, a także umiejętności miękkich.

Podobnie jak w przypadku przygotowanych wcześniej studiów II stopnia w realizację programu zaangażowani będą naukowcy reprezentujący wszystkie subdyscypliny historyczne uprawiane w ramach Instytutu i zajmujący się zarówno historią Polski, jak i powszechną, epokami dawnymi, jak i współczesnością. Przed zgłoszeniem organom kolegiatnym Uczelni, program przeszedł wielofazowy etap konsultacji, był kilkakrotnie dyskutowany korespondencyjnie i podczas spotkań publicznych z gronem wykładowców i innych nauczycieli akademickich, a także ze studentami. Przeprowadzono konsultacje, mające wskazać nieidentyfikowane uprzednio przez inicjatorów wady i zalety propozycji.

Studia historyczne I stopnia zostały przygotowane przez grupę pracowników naukowych Instytutu Historii Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ. Jest to program całkowicie autorski, choć odwołujący się do najlepszych europejskich i amerykańskich doświadczeń metodologicznych w konstruowaniu studiów z dziedziny. Program we wszystkich jego elementach został przygotowany tak, by optymalnie realizował

potencjał dydaktyczny Instytutu i nie wymagał zewnętrznej pomocy kadrowej w jego trwałej realizacji. Poza wskazanymi na stronie 1 niniejszego dokumentu aktami prawnymi, ogólnopolskimi oraz uczelnianymi (zaktualizowanymi według stanu obowiązywania w marcu 2019 r.), autorzy kierunku wzorowali się również na publikacjach wskazujących najlepsze przykłady wzorców międzynarodowych, w tym zwłaszcza *Subject Benchmark Statement* opracowanych w The Quality Assurance Agency for Higher Education, korzystając z wydanej w grudniu 2014 r. najświeższej wersji *SBS: History* (przygotowana przez kolegium autorów z uniwersytetów m.in. w Glasgow, Warwick, Cambridge, Edynburgu, Bristolu, Swansea, Lancaster, Aberystwyth, Londynie, z udziałem przedstawiciela pracodawców i studentów). Zadbano o oryginalność przedkładanej oferty w porównaniu z innymi krajowymi uniwersytetami państwowymi.

Istotnym aspektem działań autorów, w standardzie tworzonych na Wydziale Filozoficzno-Historycznym nowych programów studiów było rozpoznanie potrzeb rynku pracy i przestrzeni publicznej. Wzięto pod uwagę, że studia historyczne nie mają charakteru cechowych, przygotowujących do jednego zawodu (tym bardziej na etapie studiów licencjackich), a raczej przygotowywać winny do różnorodnych profesji, funkcji społecznych i zadań, jakie rzeczywistość stawia przed osobami wykonującymi ważne misje publiczne i społeczne. Efekty uczenia się i proponowane specjalności i przedmioty mają uwzględniać tę zależność i specyfikę przedmiotu. Z tego względu szczególnie uważnemu przeglądowi podlegały kierunkowe efekty uczenia się, dostosowane teraz nie tylko do nowej Polskiej Ramy Kwalifikacyjnej, ale też wymagań i oczekiwań współczesnej opinii publicznej i doradców z kręgów intelektualnych. Oferta programowa tworzona była z założeniem odpowiedniości zarówno dla ścieżki konsekwentnej, jak i niekonsekwentnej, tj. by ogół efektów uczenia się odnośnie do wiedzy, umiejętności i postaw stanowił wartościową i przydatną całość zarówno dla osoby studiującej następnie historię na studiach uzupełniających magisterskich, jak i dla decydującej się zmienić kierunek kształcenia na następnym etapie drogi akademickiej, bądź wreszcie dla osób zamierzających poprzestać na studiach I stopnia. Nieodmiennie podkreślamy jednak, że dla dobra holistycznego ujęcia edukacji historycznej przyjęto wstępne założenie, że studia historyczne I i II stopnia muszą stanowić zintegrowaną całość dwóch niezawisłych elementów.

Przyjęto dla I stopnia następujące założenia wyjściowe: 1. zajęcia nie powinny powielać tematów i materii z historią II stopnia studiów, w wersji już utworzonego programu; program winien być spójny i ściśle powiązany ze studiami kierunkowymi II stopnia, zorganizowanymi problemowo, przy jednoczesnej odrębności obu stopni i ich przydatności dla studentów-humanistów postępujących ścieżką niekonsekwentną; 2. praca licencjacka powinna być traktowana z odpowiednią uwagą, a seminaria licencjackie winny w odpowiednim stopniu uczyć samodzielności intelektualnej, badawczej i pisarskiej – stąd waga umiejętności praktycznych, potrzebnych młodym humanistom zarówno w pracy zawodowej, jak i w ich ewentualnej przyszłej działalności publicznej; 3. nauka historii winna być inspirująca i uczyć aktywności intelektualnej o twórczym

charakterze, przy jednoczesnym nauczaniu warsztatu naukowego; 4. należy zapewnić studentom szanse wieloaspektowych wyborów intelektualnych – na etapie wyboru specjalności spośród trzech proponowanych w programie, ale też np. poprzez możliwości wyboru literatury w ramach poszczególnych przedmiotów siatki; 5. należy zachować – przy poprowadzeniu nauczania w sposób nowoczesny i adekwatny do oczekiwań chwili – najwartościowsze tradycje akademickie, takie jak relacje mistrzowsko-uczniowskie, wykładowa forma części podstawowych zajęć (narastająco poprzez semestry), ustne egzaminy z przedmiotów epokowych, studiowanie jako samodzielna lektura i wspólna dyskusja itd.; 6. kluczowe jest synchroniczne powiązanie dziejów powszechnych i ojczystych; 7. specjalności muszą umożliwiać praktyczne wykorzystanie zdobytej wiedzy na rynku pracy i agorze społecznej; 8. nauczanie historii musi być osadzone w szerszym, humanistycznym kontekście, a historia jako przedmiot trzyletniego kształcenia nie może uchodzić tylko za sumę dat, danych onomastycznych, personaliów i zdarzeń, niepowiązanych problemowo i przyczynowo-skutkowo – oznacza to w praktyce proponowanie licznych metod i podejść badawczych, antropologicznych, prozopograficznych, teoriopoznawczych, źródłoznawczych.

W ramach programu zaproponowane zostaną trzy specjalności, w tym – zgodnie z trwającą wiele dekad praktyką – nauczycielska. W każdej z nich położono nacisk na kwestię umiejętności, ich pogłębiania i kształtowania w pracy z materiałem historycznym. Wszystkie zostały tak wyważone, by dostarczały analogicznej dawki wiedzy i umiejętności przy ekwiwalentnym nakładzie pracy, co wyraża jednolita punktacja 50 punktów ECTS. Zaplanowano zajęcia proseminaryjne w semestrze 3. i 4., mające umożliwić świadomy wybór seminarium licencjackiego, prowadzonego w semestrze 5. i 6. W trosce o umiejętności językowe studentów, przydatne w kontekście obranych studiów, przewiduje się 60 godzin lektoratu z języka łacińskiego, 120 godzin lektoratu z języka nowożytnego, a także 30 godzin wykładu monograficznego w języku obcym, do swobodnego wyboru studenta z możliwie najszerzej oferty UŁ.

W związku z polityką państwa, zmierzającą do włączenia studentów w prowadzone na uczelni badania naukowe, w odniesieniu do studiów I stopnia przekładającą się na założenie, że ponad połowa programu studiów określona w punktach ECTS winna przygotowywać studenta do udziału w badaniach, określono i wykazano w siatce godzin całkowitą liczbę takich zajęć (**114 ECTS, tj. 61,3%**). Szerokość zainteresowań łączy się w historii I stopnia z możliwością określania coraz precyzyjniej ścieżki edukacyjnej przez samych studentów. W toku zajęć wyraża się to możliwością samodzielnego doboru literatury przedmiotu, w sześciosemestralnym toku kierunku znajduje to odzwierciedlenie w możliwości wyboru przedmiotów (**9 przedmiotów z możliwością wyboru w siatce ogólnej stanowi łącznie 30 punkty ECTS, zaś z uwzględnieniem specjalności łączna liczba punktów z przedmiotów wybieranych wynosi 82 pkt., tj. 44,1% wszystkich punktów ECTS**). Studia umożliwiają również uczestnictwo w międzynarodowej wymianie studentów w ramach

programu ERASMUS+ i innych analogicznych – oraz krajowej w ramach Programu Mobilności Studentów i Doktorantów MOST.

Pełny wykaz przedmiotów wraz z towarzyszącymi im punktami ECTS oraz liczbą godzin ukazuje obowiązująca siatka I stopnia (por. **załącznik I**).

2A. ZWIĘZŁY OPIS KIERUNKU

Kierunek historia I stopnia na Uniwersytecie Łódzkim należy do kategorii studiów humanistycznych. Nowy program, wprowadzony od roku 2018/2019, a teraz zmodyfikowany zgodnie z nową Ustawą *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* ma w zamierzeniu łączyć klasyczne wartości akademickiego nauczania historii z nowoczesnymi umiejętnościami potrzebnymi absolwentom w życiu zawodowym i podejmowanych przez nich różnych rolach społecznych i misjach publicznych. Obecna forma zachowuje najlepsze elementy programów nauczania historii na tym etapie kształcenia akademickiego, realizowanych w UŁ od kilku dekad. Uporządkowana według podziału na wielkie epoki historyczne i schematu chronologiczno-diachronicznego, umożliwia w usystematyzowany sposób przekazanie wiedzy z zakresu historii politycznej, społecznej, kulturowej, historii historiografii i nauk pomocniczych historii, z elementami studiów klasycznych, źródłoznawstwa, antropologii historycznej. Istotną cechą programu jest kształcenie umiejętności wynikających z edukacji historycznej, w tym dyskursywnych, związanych z przygotowaniem tekstów naukowych i popularnych oraz wystąpień publicznych, pobudzanie krytycyzmu źródłowego, a także umiejętność gromadzenia, selekcji i analizy informacji z różnorodnych źródeł. Przedmiotem wyboru pozostają liczne zajęcia z siatki ogólnej oraz specjalności jako takie, studenci mają również możliwość szerokiego wyboru literatury naukowej w ramach poszczególnych przedmiotów. Program zakłada równoległe prowadzenie trzech specjalności, w tym nauczycielskiej.

3. POZIOM STUDIÓW

studia I stopnia (licencjackie)

4. PROFIL STUDIÓW

ogólnoakademicki

5. FORMA STUDIÓW

studia stacjonarne

6. ZASADNICZE CELE KSZTAŁCENIA

Studia historyczne I stopnia umożliwiają pozyskanie zasadniczej wiedzy akademickiej w zakresie historii, złożone z rzeczowej, problemowej wiedzy na temat najważniejszych lokalnych, polskich i uniwersalnych zagadnień związanych z przeszłością i teraźniejszością miasta, regionu, Polski i historii świata – od czasów przedhistorycznych (~10 000 lat p.n.e.) do czasów najnowszych. Ujęcie chronologiczno-diachroniczne

w obrębie sześciu semestrów umożliwia kształtowanie wiedzy krytycznej i uzyskanie kompleksowego, szerokiego obrazu dziejów cywilizacji, ze zwróceniem szczególnej uwagi na dzieje Europy i jej otoczenia *sensu largo*. Celem jest ukazanie bogactwa współczesnej nauki historycznej w różnych jej przejawach i podejściach metodologicznych oraz subdyscyplinach, w sposób umożliwiający uzyskanie szerokiego obrazu dziejów i wypracowanie dalszych, bardziej szczegółowych zainteresowań. Całość programu służy rozumieniu i aktywnemu stosowaniu terminologii dziedziny, wypracowywaniu precyzji języka i rozumieniu procesów historycznych. Absolwent zyskuje świadomość dynamiki rozwoju nauk historycznych, władny jest odnosić się do prezentowanych poglądów i argumentować na podstawie krytycznie traktowanych źródeł. Znajomość historii w jej ujęciach politycznych i kulturowych pozwoli absolwentom nie tylko rozumieć, ale i umiejętnie wyjaśniać otaczającą rzeczywistość, wskazywać genezę zjawisk. Winna też prowadzić do krytycznego odnoszenia się do stereotypów i służyć postawie tolerancji, a w konsekwencji przygotować do aktywnego uczestnictwa w komunikacji kulturowej. Nie mniej istotnym efektem jest zdolność gromadzenia i przetwarzania, wykorzystania i prezentowania informacji. Absolwent takich studiów ma wiedzę o znaczeniu historii i historiografii w naukach humanistycznych i społecznych oraz jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej, dzięki poznanemu aparatowi pojęciowemu władny jest precyzyjnie opisywać procesy, wykazuje świadomość znaczenia poszczególnych zjawisk w historii i współczesności. Rozumie potrzebę kulturalnej wymiany myśli, otwartości i tolerancji dla odmienności poglądów, jako niezbędnego elementu postępu naukowego. Studia wyrabiają dzięki osobnemu komponentowi programowemu cały szereg umiejętności potrzebnych współczesnemu humaniście na rynku pracy i w przestrzeni publicznej, od formułowania i należytego prezentowania wypowiedzi ustnych, poprzez tworzenie różnego rodzaju tekstów prezentujących treści poglądowe lub naukowe, po samodzielne poszerzanie własnych kompetencji. Celem kształcenia jest selekcja, analiza i synteza danych, formułowanie sądów krytycznych, wykorzystanie zdobytej wiedzy w sposób właściwy dla przedstawienia opracowywanego problemu, podstawowa umiejętność interpretacji wytworów kultury i elementów z nią powiązanych. Celem zasadniczym w odniesieniu do kompetencji personalnych i społecznych jest kształcenie potrzeby dalszego doskonalenia umiejętności, planowania i organizacji procesu uczenia się i nauczania, kształcenie postaw otwartości, tolerancji, promocja idei i działań dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego, duchowego, materialnego. Program ma prowadzić do zdobywania (w stopniu przewidzianym dla tego etapu studiów) kompetencji zawodowych i społecznych takich jak: mobilność zawodowa i umiejętność pozyskiwania dodatkowych kwalifikacji, łatwość uczenia w toku kariery zawodowej, zdolność przekazywania wiedzy i umiejętności, samooceny.

Cele te wyrażają się w efektach uczenia się kierunku historia I stopnia, zgodnych z Polską Ramami Kwalifikacji dla odnośnej dziedziny. Pełną ich listę z odniesieniem efektów kierunkowych do dziedzinowych ilustruje tabela prezentowana poniżej (**ad 12**), zaś w odniesieniu do relacji między efektami kierunkowymi a efektami uczenia się

przewidzianymi dla odpowiednich przedmiotów i typów zajęć – **załącznik II** (macierz kompetencji).

7. UZYSKIwany TYTUŁ ZAWODOWY

licencjat

8. MOŻLIWOŚCI ZATRUDNIENIA I KONTYNUACJI KSZTAŁCENIA

Studia historia I stopnia pozwalają na:

1. podjęcie studiów II stopnia tj. studiów uzupełniających magisterskich, na tym samym bądź innym Wydziale w zakresie nauk humanistycznych
2. podjęcie pracy zawodowej wymagającej tytułu zawodowego licencjata

Absolwenci kierunku są, jak wykazują to doświadczenia kilkudziesięciu lat akademickiej edukacji historycznej, przygotowani do podejmowania pracy w instytucjach publicznych, politycznych, samorządowych, edukacyjno-kulturowych, muzealnych oraz do pełnienia rozmaitych ról społecznych, zwłaszcza wymagających znajomości kontekstów historycznych i kulturowych oraz wiedzy o współczesnym świecie. Znajdują pracę w mediach, wydawnictwach, wolnych zawodach wymagających samodzielności. Zarówno wieloletnie doświadczenia, jak i monitorowanie losów absolwentów wskazuje co prawda jednoznacznie, że szanse te rosną niepomiernie, o ile absolwent podejmie i skutecznie zrealizuje studia magisterskie.

W rozumieniu Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 7 sierpnia 2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. z 2014 r. poz. 1145, z uwzględnieniem zmian wynikających z rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 listopada 2016 r., Dz. U. z 2016 r., poz. 1876, tekst jednolity według stanu na dzień 25 stycznia 2018 r., Dz. U. z 2018 r. poz. 227) oraz w odniesieniu do szerokich poziomów kompetencji określonych w ISCO-08 oraz poziomów kształcenia określonych w Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Edukacji UNESCO (ISCED 2011) absolwenci historii I stopnia są predestynowani do wykonywania zawodów klasyfikowanych zwłaszcza w grupie wielkiej 1. (przedstawiciele władz publicznych, wyżsi urzędnicy i kierownicy), 2. (specjaliści), 3. (technicy i średni personel) i 4. (pracownicy biurowi), a w pewnym zakresie, po przeszkoleniu, także 10. (siły zbrojne). Wiedza, umiejętności i postawy kształtowane na studiach mogą być przydatne zwłaszcza w wykonywaniu poniższych profesji (klasyfikacja wedle ww. Rozporządzenia; z uwagi na ogólnokształcący charakter studiów humanistycznych profesje niżej określone stanowią jedynie przykłady zbieżności kompetencyjnych):

z grupy wielkiej 1.

- 111101 Parlamentarzysta
- 111190 Pozostali przedstawiciele władz publicznych
- 111401 Zawodowy działacz organizacji komercyjnej
- 111402 Zawodowy działacz organizacji politycznej
- 111403 Zawodowy działacz organizacji pozarządowej

111404 Zawodowy działacz organizacji zawodowej
111405 Zawodowy działacz organizacji związkowej
111490 Pozostali zawodowi działacze organizacji członkowskich
112090 Pozostali dyrektorzy generalni i zarządzający
1345 Kierownicy w instytucjach edukacyjnych
134907 Kierownik archiwum
134908 Kierownik biblioteki
134909 Kierownik galerii sztuki
134910 Kierownik muzeum
134912 Komendant straży gminnej / miejskiej
143901 Kierownik biura podróży

z grupy wielkiej 2.

233006 Nauczyciel historii
233023 Nauczyciel wiedzy o społeczeństwie
234102 Nauczyciel historii i społeczeństwa w szkole podstawowej
235102 Ewaluator programów edukacji
235105 Nauczyciel doradca metodyczny
235106 Nauczyciel instruktor
235901 Dydaktyk multimedialny
235902 Egzaminator on-line
235911 Pedagog animacji kulturalnej
235917 Korepetytor
235918 Nauczyciel domowy
242312 Specjalista integracji międzykulturowej
242224 Specjalista do spraw stosunków międzynarodowych
242308 Specjalista do spraw kultury firmy
262101 Archiwista
262102 Muzealnik
262204 Broker informacji (researcher)
262205 Menedżer zawartości serwisów internetowych
262206 Specjalista informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej
262207 Specjalista zarządzania informacją
262208 Specjalista zarządzania dokumentacją
263302 Historyk
263390 Pozostali filozofowie, historycy i politolodzy
263590 Pozostali specjaliści do spraw społecznych
264101 Edytor materiałów źródłowych
264102 Pisarz
264103 Poeta
264104 Redaktor wydawniczy
264190 Pozostali literaci i inni autorzy tekstów
264201 Dziennikarz
264203 Krytyk artystyczny
264204 Redaktor programowy
264205 Reporter radiowy / telewizyjny / prasowy
265602 Konferansjer
265605 Prezenter telewizyjny
265606 Spiker radiowy
265690 Pozostali prezenterzy radiowi, telewizyjni i pokrewni
265901 Twórca ludowy
265902 Bloger / vloger
265990 Pozostali twórcy i artyści gdzie indziej niesklasyfikowani

po odbyciu kształcenia uzupełniającego

233022 Nauczyciel wiedzy o kulturze

z grupy wielkiej 3.

333201 Organizator imprez rozrywkowych (organizator eventów)
333204 Organizator usług konferencyjnych
333290 Pozostali organizatorzy konferencji i imprez
335502 Policjant służby kryminalnej
335504 Policjant służby prewencji
335505 Policjant służby wspomagającej
335590 Pozostali policjanci
343301 Bibliotekarz
343302 Pracownik galerii / muzeum
343303 Technik informacji naukowej
343304 Doradca do spraw zasobów bibliotecznych
343390 Pozostali pracownicy bibliotek, galerii, muzeów, informacji naukowej i pokrewni
343901 Animator kultury

z grupy wielkiej 4. i nast.

4110 Pracownicy obsługi biurowej
413103 Operator edytorów tekstu
422101 Pracownik biura podróży
422102 Rezydent biura turystycznego
441302 Korektor tekstu
441901 Asystent do spraw wydawniczych
522101 Antykwariusz
531204 Asystent nauczyciela w szkole

9. WYMAGANIA WSTĘPNE, OCZEKIWANE KOMPETENCJE

Znajomość języka polskiego biegła w mowie i piśmie, udokumentowane ukończenie szkoły średniej i pozytywne złożenie egzaminu maturalnego, gotowość poszerzania wiedzy, predylekcje intelektualne, postawa otwartości na świat.

9A. ZASADY REKRUTACJI

Zasady ogólne i szczegółowe reguluje podejmowana każdego roku Uchwała Senatu Uniwersytetu Łódzkiego w sprawie zasad przyjęć na pierwszy rok studiów pierwszego stopnia, drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich w Uniwersytecie Łódzkim wraz z liczbą miejsc na poszczególnych kierunkach studiów oraz terminarza rekrutacji na dany rok akademicki.

Przyjęcie na studia I stopnia przewidziano dla absolwentów szkół średnich, którzy zdali egzamin maturalny, na zasadach ogólnych (przewidzianych w §§ 1–10 *Zasad przyjęć na pierwszy rok studiów pierwszego stopnia, drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich w Uniwersytecie Łódzkim wraz z liczbą miejsc na poszczególnych kierunkach studiów na rok akademicki 2018/2019* i analogicznych zapisach następných każdorocznie podejmowanych uchwał).

10. DZIEDZINY I DYSCYPLINY NAUKOWE, DO KTÓRYCH ODNOSZĄ SIĘ EFEKTY UCZENIA SIĘ

w rozumieniu Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. z 2018 r. nr 179 poz. 1818):

dziedzina: nauk humanistycznych

dyscyplina naukowa: historia – 100%

11. KIERUNKOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kierunkowe efekty uczenia się kierunku historia I stopnia, zgodne z Polską Ramą Kwalifikacji dla odnośnego dziedziny, z odniesieniem efektów kierunkowych do dziedzinowych efektów uczenia się, określonych dla nauk humanistycznych ilustruje poniższa tabela, zaś w odniesieniu do relacji między efektami kierunkowymi a efektami uczenia się przewidzianymi dla odpowiednich przedmiotów i typów zajęć – **załącznik II** (macierz kompetencji). Zachodzi całkowita zgodność z deskryptorami dziedzinowymi z profilu akademickiego.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA WSZYSTKICH STUDENTÓW

Kod kierunkowy	WIEDZA absolwent zna i rozumie	Kod składnika opisu (PRK 6)
02H1A_W01	specyfikę nauki historycznej	P6U_W P6S_WG
02H1A_W02	terminologię stosowaną w naukach historycznych	P6U_W P6S_WG
02H1A_W03	terminologię nauk humanistycznych	P6U_W P6S_WG
02H1A_W04	fakty i zjawiska historyczne oraz zależności między nimi	P6U_W P6S_WG
02H1A_W05	najważniejsze zagadnienia dotyczące różnych epok historycznych	P6U_W P6S_WG
02H1A_W06	wybrane zagadnienia szczegółowe z epoki	P6U_W P6S_WG
02H1A_W07	metodologię badań historycznych	P6U_W P6S_WG
02H1A_W08	tradycje oraz najnowsze osiągnięcia i kierunki rozwoju nauki historycznej	P6U_W P6S_WG
02H1A_W09	prace najważniejszych szkół badawczych w dziedzinie historii	P6U_W P6S_WG
02H1A_W10	metody interpretacji i analizy źródeł historycznych	P6U_W P6S_WG
02H1A_W11	fundamentalne dylematy współczesnego świata, szukając ich korzeni w przeszłości	P6U_W P6S_WK
02H1A_W12	zasady korzystania z własności intelektualnej, praw autorskich i ich ochrony	P6U_W P6S_WK
02H1A_W13	formy organizowania indywidualnej przedsiębiorczości	P6U_W P6S_WK
	UMIĘJĘTNOŚCI absolwent potrafi	
02H1A_U01	wykorzystywać zdobytą wiedzę historyczną	P6U_U P6S_UW
02H1A_U02	stosować właściwe metody do rozwiązywania problemów badawczych w zakresie historii z wykorzystaniem wiedzy pozyskiwanej w źródłach tradycyjnych i elektronicznych	P6U_U P6S_UW
02H1A_U03	formułować i analizować problemy badawcze w naukach historycznych	P6U_U P6S_UW
02H1A_U04	przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację źródeł historycznych	P6U_U P6S_UW
02H1A_U05	dostrzegać różne poglądy i interpretacje badaczy historii	P6U_U

		P6S_UW
02H1A_U06	analizować poglądy historyków i zajmować własne stanowisko wobec nich	P6U_U P6S_UW
02H1A_U07	dyskutować na tematy historyczne, uzasadniając znaczenie przytaczanych faktów dla toczącej się debaty i argumentując wypowiedziane opinie	P6U_U P6S_UK
02H1A_U08	planować i organizować prace zespołowe	P6U_U P6S_UO
02H1A_U09	planować i realizować proces własnego uczenia	P6U_U P6S_UU
02H1A_U10	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2	P6U_U P6S_UK
02H1A_U11	przygotować kompetentną wypowiedź ustną, korzystając ze źródeł i literatury przedmiotu	P6U_U P6S_UW
02H1A_U12	w oparciu o odpowiednio dobrane źródła i opracowania napisać poprawny tekst naukowy	P6U_U P6S_UW
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent	
02H1A_K01	jest gotów do poznawania i aktywnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego	P6U_K P6S_KR
02H1A_K02	ocenia posiadaną wiedzę	P6U_K P6S_KK
02H1A_K03	stosuje wiedzę przy rozwiązywaniu problemów	P6U_K P6S_KK
02H1A_K04	działa odpowiedzialnie na rzecz społeczeństwa i środowiska zawodowego	P6U_K P6S_KO P6S_KR
02H1A_K05	przestrzega zasad etyki w zawodzie historyka lub innej wykonywanej pracy	P6U_K P6S_KR
02H1A_K06	dba o dorobek i tradycje zawodu historyka	P6U_K P6S_KR
02H1A_K07	charakteryzuje się tolerancją, wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności	P6U_K P6S_KR

SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA

Kod kierunkowy	WIEDZA absolwent	Kod składnika opisu (PRK 6)
02HN1A_W01	posiada wiedzę psychologiczną i pedagogiczną pozwalającą na rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania-uczenia się	P6U_W P6S_WG
02HN1A_W02	posiada wiedzę z zakresu dydaktyki i szczegółowej metodyki działalności pedagogicznej popartą doświadczeniem w jej praktycznym wykorzystywaniu	P6U_W P6S_WG
02HN1A_W03	procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, a także ich prawidłowości i zakłóceń	P6U_W P6S_WG
02HN1A_W04	klasyczne i współczesne teorie dotyczące rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania, oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów	P6U_W P6S_WG
02HN1A_W05	główne środowiska wychowawcze, ich specyfikę i procesy w nich zachodzących	P6U_W P6S_WG
02HN1A_W06	rolę nauczyciela - wychowawcy w kształtowaniu postaw i zachowań uczniów	P6U_W P6S_WK

02HN1A_W07	specyfikę funkcjonowania uczniów ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych	P6U_W P6S_WK
02HN1A_W08	projektowanie i prowadzenie badań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej, poszerzoną w odniesieniu do odpowiednich etapów edukacyjnych i uwzględniającą zróżnicowane potrzeby edukacyjne uczniów, w tym zasady inkluzji i alternatywne formy edukacji	P6U_W P6S_WK
02HN1A_W09	struktury i funkcję systemu edukacji – cele, postawy prawne, organizacje i funkcjonowanie systemów edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych	P6U_W P6S_WK
02HN1A_W10	metodykę wykonywanych zadań – norm, procedur i dobrych praktyk stosowanych na wybranym etapie i obszarze działalności pedagogicznej (nauczanie w szkołach ogólnokształcących, kształcenie ustawiczne, w szkołach z oddziałami specjalnymi i integracyjnymi, w ośrodkach wychowawczych); a także aksjologię pedagogiczną	P6U_W P6S_WG
02HN1A_W11	bezpieczeństwo i higienę pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, udzielanie pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej nauczycieli	P6U_W P6S_WK
02HN1A_W12	podstawy prawa oświatowego, niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych przez niego działań edukacyjnych oraz prawa dziecka	P6U_W P6S_WK
02HN1A_W13	podstawy funkcjonowania i patologii aparatu mowy	P6U_W P6S_WK
	UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi	
02HN1A_U01	planować i realizować zadania wychowawcze, potrafi przełożyć wiedzę teoretyczną na praktykę działania, na konkretne sytuacje w pracy z uczniami; obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je, wykorzystując wiedzę pedagogiczno-psychologiczną i proponować rozwiązania problemów	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U02	planować lekcje (zajęcia), formułuje cele pracy; dobiera, tworzy i testuje materiały środki i metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U03	organizować i prowadzić lekcje (zajęcia) w oparciu o samodzielnie opracowywane konspekty	P6U_U P6S_UU
02HN1A_U04	animować aktywność poznawczą i współdziałanie uczniów, rozwijać umiejętność samodzielnego zdobywania wiedzy z wykorzystaniem technologii informacyjnej	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U05	organizować pracę uczniów w grupach zadaniowych; potrafi pracować z grupą, kierować zespołem uczniów oraz współpracować z innymi nauczycielami, pedagogiem i pracownikami szkoły	P6U_U P6S_UO
02HN1A_U06	podejmować działania wychowawcze w toku pracy dydaktycznej, w miarę pojawiających się problemów, w sytuacjach: zagrożenia bezpieczeństwa, naruszania praw innych, nieprzestrzegania ustalonych zasad	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U07	diagnozować potrzeby, możliwości, zdolności każdego ucznia oraz projektować i realizuje spersonalizowany program wychowania i kształcenia, rozbudzając zainteresowania ucznia; a także dostosowuje metody i formy pracy do realizowanych treści, etapu edukacyjnego oraz dynamiki grupy uczniowskiej; dostosować metody, treści i sposoby oceniania do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce	P6U_U P6S_UO
02HN1A_U08	wykorzystywać technologie informacyjno-komunikacyjne dla	P6U_U

	efektywności procesu kształcenia	P6S_UW
02HN1A_U09	rozwijać kompetencje kluczowe uczniów, zwracając szczególną uwagę na kreatywność, innowacyjność, i umiejętność samodzielnego, jak również zespołowego rozwiązywania problemów i krytyczne myślenie uczniów;	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U10	wspomagać uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U11	tworzyć sytuacje motywujące do nauki, analizować ich skuteczność, modyfikować działania dydaktyczne w celu uzyskania pożądanych efektów kształcenia; wykorzystywać proces oceniania uczniów i udziela im informacji zwrotnej do stymulowania ich pracy nad własnym rozwojem	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U12	ma kompetencje międzykulturowe i glottodydaktyczne, umożliwiające pracę z dziećmi pochodzącymi z ze środowisk odmiennych kulturowo i posiadających słabą znajomość języka polskiego	P6U_U P6S_UK
02HN1A_U13	racjonalnie gospodarować czasem lekcji, a także odpowiedzialnie i celowo organizować pracę pozaszkolną ucznia z poszanowaniem jego prawa do wypoczynku	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U14	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu	P6U_U P6S_UK
02HN1A_U15	udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U16	krytycznie oceniać i twórczo korzystać z klasycznych i współczesnych teorii dotyczących rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania, oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U17	określać swoją postawę wobec fundamentalnych celów edukacji, projektować ścieżkę własnego rozwoju, obejmującą samokształcenie zawodowe, samodoskonalenie, a także profilaktykę wypalenia zawodowego	P6U_U P6S_UU
02HN1A_U18	analizować i oceniać własne działania dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, systematycznie doskonalić swoją pracę ; a także projektować i wdrażać działania innowacyjne	P6U_U P6S_UU
02HN1A_U19	doskonalić i rozwijać umiejętności wykorzystywania metod informatyki i technologii informacyjno-komunikacyjnej w pracy dydaktycznej	P6U_U P6S_UU
02HN1A_U20	wykorzystywać podstawową wiedzę i umiejętności w zakresie technik informatycznych, komponowania ilustracji graficznych, prac nad tekstem, wykonywaniem obliczeń w arkuszu kalkulacyjnym, uzyskiwania danych i informacji z baz danych, korzystania z usług sieci komputerowych, pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U21	stosować i rozwijać własne metody kształcenia i oceniania z wykorzystaniem TIK w zakresie nauczania historii i wiedzy o społeczeństwie, a także wykorzystywać środowisko TIK we własnym rozwoju	P6U_U P6S_UW
02HN1A_U22	inspirować i angażować uczniów do kształcenia się i do kreatywności	P6U_U P6S_UW

02HN1A_U23	promować i kształtować u uczniów postaw odpowiedzialności w świecie cyfrowych mediów	P6U_U P6S_UU
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent		
02H1A_K01	jest gotów do poznawania i aktywnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego	P6U_K P6S_KR
02H1A_K02	charakteryzuje się tolerancją, wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności ;posługuje się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w swojej działalności kierując się przede wszystkim szacunkiem dla człowieka	P6U_K P6S_KR
02HN1A_K03	ma rozwinięte kompetencje komunikacyjne: potrafi porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej; rozwiązywać konflikty i tworzyć dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie, budować relacje zaufania między wszystkimi podmiotami procesu kształcenia, w tym rodzicami (opiekunami) ucznia, włączając ich w działania sprzyjające efektywności nauczania	P6U_K P6S_KO
02HN1A_K04	poprawnie posługuje się językiem ojczystym, wykazując troskę o kulturę języka i etykę wypowiedzi własnej i uczniów	P6U_K P6S_KO
02HN1A_K05	potrafi rozpoznawać specyfikę środowiska lokalnego i podejmować współpracę na rzecz dobra uczniów i środowiska	P6U_K P6S_KO
02HN1A_K06	potrafi poprzez swoją pracę i oddziaływania na innych stymulować poprawę jakości pracy szkoły (placówki oświatowej)	P6U_K P6S_KK
02HN1A_K07	animuje i monitoruje realizację działań zespołowych uczniów; pracuje w zespole, pełniąc różne role; ma umiejętności współpracy z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów, oraz innymi osobami tworzącymi społeczność szkolną i lokalną	P6U_K P6S_KK

SPECJALNOŚĆ DYPLMATYCZNA

Kod kierunkowy	WIEDZA absolwent	Kod składnika opisu (PRK 6)
02HD1A_W01	ma w zaawansowanym stopniu wiedzę na temat historii dyplomacji	P6U_W P6S_WG
02HD1A_W02	zna zasady analizowania i interpretowania tekstów z zakresu historii dyplomacji i dyplomacji współczesnej	P6U_W P6S_WG/K
02HD1A_W03	ma wiedzę o warunkach i metodach pracy dyplomaty	P6U_W P6S_WG
02HD1A_W04	ma wiedzę na temat instytucji międzynarodowych, ich funkcjonowaniu i roli w świecie	P6U_W P6S_WG
02HD1A_W05	zna podstawy prawa międzynarodowego, konsularnego i dyplomatycznego	P6U_W P6S_WG
UMIEJĘTNOŚCI absolwent		
02HD1A_U01	potrafi formułować wypowiedzi ustne i dyskutować na tematy dotyczące historii i współczesności dyplomacji	P6U_U P6S_UW
02HD1A_U02	potrafi przeprowadzić analizę tekstów z zakresu dyplomacji	P6U_U P6S_UW

SPECJALNOŚĆ TURYSTYKA KULTUROWA

Kod kierunkowy	WIEDZA absolwent	Kod składnika opisu (PRK 6)
02HT1A_W01	ma w zaawansowanym stopniu wiedzę o znaczeniu i możliwościach zastosowania wiedzy historycznej w ruchu turystycznym	P6U_W P6S_WG
02HT1A_W02	ma wiedzę o historii i współczesności turystyki, organizacjach turystycznych i kulturalnych	P6U_W P6S_WG P6S_WG/K
02HT1A_W03	zna wytwory kultury Polski i świata	P6U_W P6S_WG
02HT1A_W04	zna i rozumie metody analizy i interpretacji wytworów kultury	P6U_W P6S_WG
	UMIĘJĘTNOŚCI absolwent	
02HT1A_U01	przeprowadza analizę wybranych wytworów kultury w kontekście historycznym	P6U_U P6S_UW
02HT1A_U02	potrafi dokonać interpretacji i ocenić pozostałości dziedzictwa kultury i historii	P6U_U P6S_UW
02HT1A_U03	potrafi planować zadania związane z pracą w turystyce	P6S_UW

12. EFEKT UCZENIA SIĘ Z ZAKRESU OCHRONY WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ I PRAWA AUTORSKIEGO

Zgodnie z macierzą kompetencji kierunku (**załącznik II**), efekt uczenia się mający zabezpieczać wiedzę i umiejętności z zakresu ochrony własności intelektualnej oraz prawa autorskiego wpisany został w następujące zajęcia: Seminarium licencjackie, Podstawy historii sztuki, Technologia informacyjna oraz Wykład z zakresu ochrony własności intelektualnej i ergonomii – zapewnia to równomierne informowanie i uczenie elementu wszystkich specjalności, w ramach najbardziej stosownych zajęć.

13. WNIOSKI Z ANALIZY ZGODNOŚCI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ Z POTRZEBAMI RYNKU PRACY ORAZ WNIOSKI Z MONITORINGU KARIER ZAWODOWYCH ABSOLWENTÓW

W analizie zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy i otoczenia społecznego należy na wstępie zauważyć, że polskie społeczeństwo obywatelskie potrzebuje wykształconych humanistów-historyków, pracujących w wielu zawodach. Jest to kierunek kształcący ogólniakademicko, nie ma zatem cechowego charakteru i przygotowuje do wielu zawodów i funkcji publicznych. Trzeba też podkreślić, że kierunek historia nie należy do liczby tzw. kierunków masowych. Niewielka liczba absolwentów rocznie przysparzanych rynkowi pracy przez UŁ, największą i najpoważniejszą instytucję prowadzącą kierunek w skali całego województwa łódzkiego (niemal 2,5 mln mieszkańców według „Biuletynu Statystycznego GUS” 1/2018, s. 193) oraz trzeciego co do wielkości miasta w Polsce (ok. 700 tys. mieszkańców miasta Łodzi, ok. 930 tys. w skali aglomeracji łódzkiej), wynosząca dla przykładu **41 licencjatów w roku 2015, 21 w roku 2016, 23 w roku 2017**, nie jest nadmierna w stosunku do intelektualnego i ekonomicznego zapotrzebowania regionu.

W toku przygotowania nowej oferty kierunku podjęto starania, by rozpoznać potrzeby rynku pracy i przestrzeni publicznej, co uczyniono już na etapie przygotowania dossier

programu historii II stopnia. Unowocześniony program nastawiony został na specyfikę umiejętności poszukiwanych wśród humanistów, w tym zwłaszcza w profesjach wymienionych w punkcie 8. Efekty uczenia się zawierają we wszystkich częściach elementy potrzebne dla zawodowego powodzenia kandydatów, przy czym w szczególności należy podkreślić rolę umiejętności tzw. miękkich, zdobywanych w toku studiów.

Należy w tym miejscu zaznaczyć zasadniczą trudność w odrębnym analizowaniu losu absolwentów studiów licencjackich na kierunku historia. Jest ona dwojaka: 1° do rozdzielania jednolitych studiów magisterskich na studia licencjackie i magisterskie doszło relatywnie niedawno, w związku z czym nie jest możliwe osobne analizowanie karier absolwentów I stopnia w jakimkolwiek dłuższym okresie; 2° znakomita większość absolwentów historii I stopnia (przeszło 90%) podejmuje bezpośrednio później studia magisterskie, co nie pozwala ocenić szans zatrudnienia w oderwaniu od późniejszej drogi studenckiej licencjatów historii. Poniższe uwagi odnoszą się wobec powyższego do wszystkich absolwentów historii.

Prowadzona od kilku lat działalność wydziałowego Zespołu ds. Monitorowania Losów Absolwentów oraz jej uczelnianego odpowiednika, przy wszystkich niedostatkach osprzętu technicznego i metod badawczych, wykazuje relatywnie szybkie zatrudnienie historyków z wykształceniem wyższym. Należy jednak zaznaczyć, że przez specyfikę doboru grupy respondentów (absolwenci z kilku ostatnich roczników) oraz ze względu na instytucjonalne zaprowadzenie analizy przyszłości licencjata historii, monitorowanie sytuacji zawodowej osób, które ukończyły kierunek, nie ujmuje działalności i aktywności zawodowej licznych roczników, już to emerytowanych, już to – przede wszystkim – nadal zawodowo czynnych w granicach wykształcenia kierunkowego oraz szerokiej gamie profesji humanistycznych. Częstkowe badanie prowadzone na potrzeby niniejszego dokumentu wykazało, że absolwenci studiów historycznych wykonują rozliczne zawody intelektualne mieszczące się w tzw. grupach wielkich 1, 2, 3, 4 ministerialnej klasyfikacji (stanowią znaczną część wpisanych powyżej w punkt 8). Pracują m.in. jako nauczyciele historii w szkołach wszystkich szczebli od szkół podstawowych po wyższe, w muzeach, instytucjach samorządowych, jednostkach regionalnych administracji centralnej; niektórzy pełnią eksponowane funkcje publiczne. Absolwenci znaleźli zatrudnienie w instytucjach kultury, na rynku księgarskim, w prasie i mediach; część z nich prowadzi własne firmy, nierzadko czerpiąc z wiedzy i umiejętności nabytych w toku studiów. Inni pełnią funkcje eksperckie, przygotowują analizy, pracują jako samozatrudniający się ludzie pióra. Najzdolniejsi są intelektualistami. Wyniki te, co warto podnieść, są porównywane z dostępnymi analogicznymi badaniami prowadzonymi za granicą. Z kolei ankietowani przedsiębiorcy i przedstawiciele instytucji po przejrzeniu poglądowych tablic semestralnych, siatki/planu i efektów uczenia się z reguły wypowiadali się pozytywnie o ewentualnym zatrudnieniu pracownika, który ukończyłby studia w proponowanej wersji programu. Jak wyżej wspomniano, przeprowadzono ponadto (przed przedłożeniem programu

przed gremia Uczelni) ankiety wśród uczniów szkół średnich oraz studentów wydziału wskazujące z jednej strony na zainteresowanie kierunkiem, a z drugiej na brak konkurencji pomiędzy programem historii a istniejącą ofertą dydaktyczną Wydziału. Określenie nazwy kierunku wykazuje daleko idącą rozpoznawalność.

14. ZWIĄZEK Z MISJĄ UCZELNI I AKTUALNĄ STRATEGIĄ UŁ ORAZ STRATEGIĄ ROZWOJU WYDZIAŁU

Istnienie historii jako akademickiego kierunku kształcenia jest powszechne we wszystkich państwach świata, które przykładają wagę do wykształcenia uniwersyteckiego. W Łodzi historia wykładana jest od początku funkcjonowania Uczelni, celowość jej dalszego prowadzenia nie może podlegać dyskusji ze względu na szeroko pojęty interes państwowy, narodowy, społeczny, kulturowy i intelektualny. W rozumieniu wewnętrznej hierarchizacji kierunków studiów w UŁ historia jest jednym z tzw. kierunków priorytetowych.

Zachodzi daleko idąca zbieżność między programem historii I stopnia a misją Uniwersytetu Łódzkiego i jego Strategią, a także wynikającą bezpośrednio z wyżej wymienionych Strategią Rozwoju Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ z grudnia 2014 r. Należy podnieść, że tożsamość ta zachodzi przede wszystkim w aspekcie ukierunkowania uczelni na jej badawczo-dydaktyczny charakter, czemu sprzyja niemasowy charakter studiów oraz założenia programu. Nowe wątki podniesione w strategii Uczelni zostały ochoczo recypowane przez Wydział, którego profil i liczebność grup odpowiadają nastawieniu na niewielkie grupy dobrze edukowanych i profilowanych specjalistów. Cele te zbieżne są też z obecną polityką Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego RP.

15. KONSTITUTYWNE RÓŻNICE W STOSUNKU DO INNYCH PROGRAMÓW STUDIÓW O PODOBNE ZDEFINIOWANYCH CECHACH I EFEKTACH UCZENIA SIĘ PROWADZONYCH W UŁ

Przez wzgląd na swoje istnienie w ofercie programowej od początku istnienia Uczelni, kierunek historia wypracował i zachowuje do dzisiaj, także w nowej wersji programu, odrębne efekty uczenia się, specyficzne jedynie dla kierunku. Niemal cała lista efektów uczenia się jest samodzielna i nie znajduje podobieństwa – ani poprzez przedmiot uczenia się, ani poprzez konstrukcję programu, ani poprzez konstrukcję cech i efektów uczenia się z żadnym innym kierunkiem z dziedziny nauk humanistycznych bądź społecznych prowadzonych w Uniwersytecie Łódzkim.

1. Program zachowuje interdyscyplinarność wpisaną w specyfikę historii jako nauki, jest to też interdyscyplinarność wewnętrzna, poszczególne przedmioty I stopnia studiów historycznych czerpią z kilku subdyscyplin historii;
2. żaden inny kierunek studiów nie ma tak zakreślonych ram chronologicznych, geograficznych, przedmiotowych;
3. wszyscy prowadzący zajęcia mają kierunkowe wykształcenie historyczne i specjalizują się zawodowo w jednej z subdyscyplin historii;

4. od studiów międzynarodowych i politologii historię odróżnia inny przedmiot poznania, a program historii ujmuje znacznie szerszy zakres chronologii dziejów świata i nie skupia się wyłącznie na dziejach politycznych i ujęciach teoretycznych i praktycznych stosunków między podmiotami prawa międzynarodowego;
5. etnologia/antropologia szczególnie uprzywilejowuje podejście hermeneutyczne, zaś metodą pozyskiwania danych czyni przede wszystkim badania terenowe, pozwalające na odkrycie wewnętrznej perspektywy jednostki – metody badawcze i warsztatowe historii są odmienne, korzysta też z innego rodzaju źródeł; nie ma też wyraźnego podobieństwa między programami kierunków historia i religioznawstwo obu stopni, wspólne jest tylko częściowe zainteresowanie grupami etnicznymi, religijnymi, wyznaniowymi i kulturowymi, są one jednak badane w perspektywie innych źródeł i innymi metodami;
6. wojskoznawstwo skupia się w części na historii wojskowości, subdyscyplinie nauk historycznych, tylko w bardzo niewielkiej części obecnej w nowym programie historii I stopnia; co więcej, nowy kierunek wojskoznawczy zawiera też efekty z innych nauk i dziedzin wiedzy, nieobecne w programie historii; autorzy tegoż, tworząc niedawno program zupełnie na nowo, przeprowadzili badanie ankietowe wśród studentów przyjętych jako pierwszy rocznik kierunku – badanie nie wykazało konkurencji między historią a wojskoznawstwem;
7. archeologia, choć rozwinęła się w ostatnich dekadach w takim stopniu, że bada nie tylko okres sprzed źródeł pisanych, ale też wszystkich epok historycznych, jest nauką odrębną, korzystającą z własnych metod badawczych i metod opisu rezultatów badań; uzupełnia się wzajemnie z historią, musi z nią koegzystować, ale nie jest podobna pod względem kierunkowych efektów uczenia się;
8. daleko idące różnice zachodzą między programami historii i religioznawstwa – religioznawstwo głęboko i w rozpisaniu na kilka efektów uczenia się traktuje zagadnienia, które na studiach historycznych stanowią amalgamat wraz z zagadnieniami politycznymi, społecznymi, gospodarczymi, kulturowymi, genderowymi, z dziedziny życia codziennego i kultury materialnej;
9. dalsze zbieżności, które powinny być podkreślone w tym miejscu, pomiędzy historią a pozostałymi kierunkami humanistycznymi z oferty UŁ nie zachodzą.

Chcemy także zaznaczyć, że w ciągu ostatnich lat programy studiów historycznych I stopnia zaczęły się w skali kraju różnicować, wobec czego jego łódzka mutacja, wynikająca z doświadczeń dydaktycznych i naukowych ponad czterech generacji akademików związanych z UŁ zyskała na specyfice. Wynika to zarówno z istnienia w UŁ specyficznych szkół badawczych, jak i ze swoistego sposobu prowadzenia przedmiotów typowych dla wielu kierunków historycznych (vide Historia starożytna, Historia powszechna i Historia Polski poszczególnych epok). Specjalności także odróżniają łódzką ofertę od reszty kraju, nie licząc oczywiście wpisanej na stałe specjalności nauczycielskiej, odpowiadającej trwałej potrzebie społecznej.

16. PLANY STUDIÓW

Pełny plan studiów I stopnia wraz z towarzyszącymi przedmiotom punktami ECTS oraz liczbą godzin ukazuje, jak wspomniano powyżej, obowiązująca siatka I stopnia (por. **załącznik I**).

17. BILANS PUNKTÓW ECTS WRAZ ZE WSKAŹNIKAMI CHARAKTERYZUJĄCYMI PROGRAM STUDIÓW

Wskaźniki ECTS dla studiów historii I stopnia przedstawiają się następująco:

- a) łączną liczbę semestrów, w liczbie sześciu, z łączną liczbą punktów ECTS, jaką student musi zdobyć, aby uzyskać określone kwalifikacje (186, w tym 52 ze specjalności), w rozpisaniu na poszczególne semestry, ukazuje proponowana siatka I stopnia (por. **załącznik I**).
- b) łączna liczba punktów, którą student musi uzyskać na zajęciach kontaktowych (wymagających bezpośredniego udziału wykładowców i studentów): 179 punktów ECTS dla specjalności nauczycielskiej (96,27%) oraz 184 punktów ECTS dla specjalności pozostałych (98,92%);
- c) łączna liczba punktów, którą student musi uzyskać w ramach zajęć o charakterze praktycznym: 7 / 2 punkty ECTS w zależności od specjalności (odpowiednio: nauczycielska, pozostałe);
- d) minimalna liczba punktów, którą student musi uzyskać, realizując moduły kształcenia w zakresie zajęć ogólnouczeniowych lub na innym kierunku studiów: 0 punktów ECTS; liczba punktów uzyskiwanych w ramach przedmiotów do wyboru studenta wynosi 82 punkty ECTS (44,1%).
- e) liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z nauk społecznych: 6 punktów ECTS (por. punkt 11).

18. OPIS PROCESU PROWADZĄCEGO DO UZYSKANIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Opis przedmiotów, zgodny z wymogami obowiązującymi w tym zakresie w Uniwersytecie Łódzkim, znajduje się w systemie USOS w postaci kompletu sylabusów.

18A. OPIS SPOSOBU SPRAWDZENIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ W RAMACH DANEGO PROGRAMU

Zgodnie z praktykami stosowanymi na wydziale, sprawdzanie realizacji efektów uczenia się ma charakter ciągły (odbywa się w każdym semestrze) i częściowo selektywny. Przebiega dwutorowo: 1. kierownicy jednostek oraz osoba kierująca kierunkiem studiów lub ewentualnie pracownicy naukowcy przez nią wyznaczeni hospitują pewną liczbę pojedynczych zajęć w skali semestru; 2. każdy prowadzący zajęcia określa metody ewaluacji, podaje je studentom podczas pierwszych zajęć, a następnie dokonuje ewaluacji bieżącej i finalnej.

Typowymi metodami ewaluacji dla kierunku historia są w przypadku egzaminów egzaminy ustne, rzadziej pisemne, typowymi metodami zaliczenia przedmiotów niekończących się egzaminem są testy pisemne, ewaluacja aktywności podczas zajęć, praca zaliczeniowa, ocena projektu.

Wydziałowy kalkulator punktów ECTS wraz ze słownikiem, przyjęty Zarządzeniem Rektora UŁ (2014, nowelizacja 2017, por. s. 1), stanowi **załącznik III** niniejszego programu.

18B. TABELA OKREŚLAJĄCA RELACJE MIĘDZY EFEKTAMI KIERUNKOWYMI A EFEKTAMI UCZENIA SIĘ ZDEFINIOWANYMI DLA POSZCZEGÓLNYCH PRZEDMIOTÓW

Macierz kompetencji znajduje się w **załączniku II** do niniejszego programu.

18C. OKREŚLENIE WYMIARU, ZASAD I FORM ODBYWANIA PRAKTYK

W toku semestru 5. student obowiązany jest odbyć praktyki zawodowe kierunkowe w wymiarze 60 godzin, za które otrzymuje 2 punkty ECTS (specjalności z wyjątkiem nauczycielskiej). W przypadku specjalności nauczycielskiej, liczba godzin praktyk obu rodzajów, odbywanych w semestrach: 2., 4. i 5., wynosi 210 (7 punktów ECTS). Ramowy regulamin praktyk stanowi **załącznik IV**.

18D. WSKAZANIE ZAJĘĆ PRZYGOTOWUJĄCYCH STUDENTÓW DO UDZIAŁU W BADANIACH

Zajęcia przygotowujące studentów do pracy naukowej określa obowiązująca siatka I stopnia (por. **załącznik I**).

18E. WYKAZ I WYMIAR SZKOLEŃ OBOWIĄZKOWYCH

Studenci historii I stopnia odbywają obowiązkowe szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy na zasadach ogólnych obowiązujących w Uniwersytecie Łódzkim, w pierwszym semestrze nauki. Szkolenie w zakresie ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego odbywa się w toku zajęć, wskazanych w punkcie 12 niniejszego zestawienia, także w pierwszym semestrze nauczania.

Do niniejszej dokumentacji dołączone zostały następujące załączniki:

- I. siatka / plan studiów;
- II. macierz kompetencji kierunku historia, studia I^o;
- III. wydziałowy kalkulator punktów ECTS wraz ze słownikiem;
- IV. regulamin praktyk kierunkowych;
- V. bilans punktów ECTS w ujęciu tabelarycznym
- VI. Opinia Wydziałowej Rady Samorządu Studentów Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ

AUTORSTWO PROGRAMU

dr hab. Anna Kowalska-Pietrzak, prof. UŁ

dr Andrzej Kompa

dr hab. Dariusz Jeziorny, prof. UŁ

dr Krzysztof Mucha

dr Ilona Florczak

Kierunek studiów: HISTORIA – studia licencjackie

SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA

od roku: 2019/2020

(program napisany według założeń przyjętych w granice *Modelowe kształcenie przyszłych nauczycieli przedmiotów humanistycznych w Uniwersytecie Łódzkim*, zgodnie z obowiązującymi standardami kształcenia nauczycieli)

semestr	Przedmioty modułu specjalności*	KOD	Szczegóły przedmiotu				Forma zaliczenia	ECTS
			ilość godzin					
			wyklady	Ćwiczenia konwersatoryjne	praktyki	Razem		
I	Podstawy pedagogiki dla nauczycieli	-	30	30		60	E	5
I	Podstawy psychologii	-		30		30	Z	3
I	Praktyka psychologiczno-pedagogiczna (śródroczna)	-			30	30	Z	1
I	Razem	-				120		9
II	Kultura języka polskiego	-		30		30	Z	3
II	Psychologia rozwojowa dziecka w wieku szkolnym	-	30	30		60	E	5
II	Podstawy dydaktyki	-		30		30	Z	3
II	Razem	-				120		11
III	Technologia informacyjno-komunikacyjna dla nauczycieli	-		30		30	Z	3
III	Dydaktyka historii 1	-		30		30	Z	3
III	System polityczny i prawny Rzeczypospolitej Polskiej	-		30		30	Z	3
III	Praktyka (śródroczna) historia	-			30	30	Z	1
III	Razem	-				120		10
IV	Dydaktyka historii 2	-		30		30	Z	3
IV	Dydaktyka wiedzy o społeczeństwie	-	30	30		60	E	5
IV	Praktyka (śródroczna) wiedza o społeczeństwie	-			30	30	Z	1
	Razem	-				120		9
V	Dydaktyka historii 3	-		30		30	E	3
V	Praktyka nauczycielska (ciągła) historia**	-			90	90	Z	3
V	Praktyka nauczycielska (ciągła) wiedza o społeczeństwie**	-			30	30	Z	1
V	Razem	-				150		7
VI	Organizacja pracy szkoły z elementami prawa oświatowego	-		30		30	Z	3
VI	Praca z uczniem ze specjalnymi potrzebami w systemie edukacji	-		30		30	Z	3
VI	Razem	-				60		6
I-VI	Razem	-	90	390	210	690		52

*w okresie studiów każdy student specjalności objęty jest programem personalizacji procesu kształcenia nauczycieli z elementami tutoringu (zgodnie z założeniami *Propozycji nowego modelu kształcenia przyszłych nauczycieli*)

**zakończenie praktyk: październik

Kierunek studiów: HISTORIA – studia licencjackie

SPECJALNOŚĆ DYPLOMATYCZNA

od roku: 2019/2020

semestr	Przedmioty modułu specjalności	Szczegóły przedmiotu							
		KOD	ilość godzin				Forma zaliczenia	ECTS	
			wykłady	Ćwiczenia konwersatoryjne	zajęć specjal.	praktyki			Razem
I	Teoria stosunków międzynarodowych	-		30			30	Z	3
I	Dyplomacja państw świata starożytnego	-		30			30	Z	3
I	Podstawy prawa międzynarodowego	-	30				30	Z	2
I	Razem	-	30	60			90		8
II	Protokół dyplomatyczny	-		30			30	Z	3
II	Dyplomacja państw średniowiecznych	-		30			30	Z	3
II	Prawo dyplomatyczne i konsularne	-	30				30	Z	2
II	Dokumenty dyplomatyczne (korespondencja)	-		30			30	Z	3
II	Razem	-	30	90			120		11
III	Procesy decyzyjne w polityce zagranicznej	-		30			30	Z	3
III	Dyplomacja okresu nowożytnego	-		30			30	Z	3
III	Translatorium z języka nowożytnego	-			30		30	Z	4
III	Razem	-		60	30		90		10
IV	Dyplomacja XIX wieku	-		30			30	Z	3
IV	Integracja europejska i organizacje międzynarodowe w XX w.	-	30				30	Z	2
IV	Bezpieczeństwo regionalne i globalne	-	30				30		3
IV	Praktyki	-				90	90	Z	3
IV	Razem	-	60	30		90	180		11
V	Dyplomacja okresu międzywojennego i II wojny światowej	-		30			30	Z	3
V	Kreowanie wizerunku w stosunkach międzynarodowych	-	30				30	Z	2
V	Międzynarodowe stosunki gospodarcze i ekonomizacja polityki zagranicznej	-	30				30	Z	2
V	Razem	-	60	30			90		7
VI	Polityka zagraniczna Polski po 1989 r.	-	30				30	Z	2
VI	Dyplomacja w 2. połowie XX w. i początkach XXI w.	-		30			30	Z	3
VI	Razem	-	30	30			60		5
I-VI	Razem		210	300	30	90	630		52

Kierunek studiów: HISTORIA – studia licencjackie

SPECJALNOŚĆ: TURYSTYKA KULTUROWA

od roku: 2019/2020

semestr	Przedmioty modułu specjalności	Szczegóły przedmiotu						
		KOD	ilość godzin				Forma zaliczenia	ECTS
			wyklady	Ćwiczenia konwersatoryjne	praktyki	Razem		
I	Historia podróży i literatury podróżniczej	-	30	30		60	E	5
I	Archeoturystyka			30		30	Z	3
I	Razem	-	30	60		90		8
II	Religie świata	-	30			30	Z	2
II	Turystyka religijna	-		30		30	Z	3
II	Architektura sakralna	-		30		30	Z	3
II	Antropologia kulturowa	-		30		30	Z	3
II	Razem	-	30	90		120		11
III	Historyczne obiekty przemysłowe i zabytki techniki	-		30		30	Z	3
III	Architektura obronno-rezydencjonalna	-	30			30	Z	2
III	Turystyka militarna	-		30		30	Z	3
III	Podstawy prawne krajoznawstwa i obsługi ruchu turystycznego	-	30			30	Z	2
III	Razem	-	60	60		120		10
IV	Szlaki turystyczne świata	-		30		30	Z	3
IV	Organizacja ruchu turystycznego			30		30	Z	3
IV	Projekt turystyczny			30		30	Z	1
IV	Praktyki	-			90	90	Z	3
IV	Razem	-		90	90	180		10
V	Miejsca pamięci narodowej w Polsce	-	30			30	Z	2
V	Ochrona i promocja polskiego dziedzictwa kulturowego			30		30	Z	3
V	Dziedzictwo kulturowe „małych ojczyzn”	-		30		30	Z	3
V	Razem	-	30	60		90		8
VI	Media w turystyce	-		30		30	Z	3
VI	Podstawy muzealnictwa	-	30			30	Z	2
VI	Razem	-	30	30		60		5
I-VI	Razem		180	390	90	660		52

ZAŁĄCZNIK nr V – Bilans punktów ECTS
Historia – studia licencjackie (od roku 2019/2020)

przedmioty do wyboru (wyselekcjonowane z siatki wspólnej dla wszystkich studentów)
 oraz liczba punktów ECTS i godziny dla przedmiotów z wybranej specjalności

Se- mestr	Kierunek studiów: HISTORIA Profil: ogólnoakademicki Stopień: PIERWSZY (LICENCJACKIE) Forma studiów: STACJONARNE Od roku: 2019/2020	Szczegóły przedmiotu							Forma zalicze nia	ECTS
		ilość godzin								
		Praktyki	Wykłady	Ćwicz. konwers	Zajęcia specjaliz.	Semi narium	Lektorat	Razem		
I	Specjalność nauczycielska	30	30	60				120		9
I	Specjalność dyplomatyczna		30	60				90		8
I	Specjalność turystyka kulturowa		30	60				90		8
razem po 1. semestrze :							godzin:	p. ECTS:	9/8	
II	Język nowożytny						30	30		1
II	Specjalność nauczycielska		30	90				120		11
II	Specjalność dyplomatyczna		30	90				120		11
II	Specjalność turystyka kulturowa		30	90				120		11
razem po 2. semestrze :							godzin:	p. ECTS:	12	
III	Język nowożytny						30	30		1
III	Specjalność nauczycielska	30		90				120		10
III	Specjalność dyplomatyczna			60	30			90		10
III	Specjalność turystyka kulturowa		60	60				120		10
III	Zajęcia specjalizacyjne – proseminaryjne				30			30		4
razem po 3. semestrze :							godzin:	p. ECTS:	15	
IV	Specjalność nauczycielska	30	30	60				120		9
IV	Specjalność dyplomatyczna	90	60	30				180		11
IV	Specjalność turystyka kulturowa	90		90				180		10
IV	Język nowożytny						30	30		1
IV	Zajęcia specjalizacyjne – proseminaryjne				30			30		4
razem po 4. semestrze :							godzin:	p. ECTS:	14/15/16	
V	Specjalność nauczycielska	120		30				150		7
V	Specjalność dyplomatyczna		60	30				90		7
V	Specjalność turystyka kulturowa		30	60				90		8
V	Język nowożytny						30	30		4
V	Seminarium licencjackie					30		30		5
razem po 5. semestrze :							godzin:	p. ECTS:	16/17	
VI	Specjalność nauczycielska			60				60		6
VI	Specjalność dyplomatyczna		30	30				60		5
VI	Specjalność turystyka kulturowa		30	30				60		5
VI	Wykład monograficzny w języku obcym (do wyboru)		30					30		5
VI	Seminarium licencjackie					30		30		5
razem po 6. semestrze:							godzin:	p. ECTS:	15/16	
							godzin:	p. ECTS:	82	

Punkty ECTS – przedmioty do wyboru – 82 ECTS (44,1 %)

Punkty ECTS – przedmioty przygotowujące studentów do pracy naukowej – 114 ECTS (61,3%)

ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia I stopnia (licencjackie), stacjonarne
(wspólne dla wszystkich studentów)

UMIĘJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	Kod PRK	Kod kierunkowy	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	
wykorzystywać zdobytą wiedzę historyczną	P6S_UW	02H1A_U01	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X					X X			
stosować właściwe metody do rozwiązywania problemów badawczych w zakresie historii z wykorzystaniem wiedzy pozyskiwanej w źródłach tradycyjnych i elektronicznych	P6S_UW	02H1A_U02		X X																X X				X X		X X						
formułować i analizować problemy badawcze w naukach historycznych	P6S_UW	02H1A_U03	X					X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X		X X		X X		X X				
przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację źródeł historycznych	P6S_UW	02H1A_U04	X	X X				X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X		X	X X		X X		X X		X		
dostrzegać różne poglądy i interpretacje badaczy historii	P6S_UW	02H1A_U05		X																X X				X X		X X		X X				
analizować poglądy historyków i zajmować własne stanowisko wobec nich	P6S_UW	02H1A_U06	X					X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X			X				X X		X X				
dyskutować na tematy historyczne, uzasadniając znaczenie przytaczanych faktów dla toczącej się debaty i argumentując wypowiedziane opinie	P6S_UK	02H1A_U07	X X					X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X X					X						
planować i organizować prace zespołowe	P6S_UO	02H1A_U08		X	X			X																				X			X	
planować i realizować proces własnego uczenia	P6S_UU	02H1A_U09		X																					X	X X	X					X
posługiwać się językiem obcym na poziomie B2	P6S_UK	02H1A_U10																								X X		X X				
przygotować kompetentną wypowiedź ustną, korzystając ze źródeł i literatury przedmiotu	P6S_UW	02H1A_U11	X				X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X					X X						
w oparciu o odpowiednio dobrane źródła i opracowania napisać poprawny tekst naukowy	P6S_UW	02H1A_U12																			X X				X X		X X		X X			
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent:			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	
jest gotów do poznawania i aktywnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego	P6S_KR	02H1A_K01																					X	X						X		
ocenia posiadaną wiedzę	P6S_KK	02H1A_K02			X			X																					X X			
stosuje wiedzę przy rozwiązywaniu problemów	P6S_KK	02H1A_K03	X X	X X	X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X			X X		X X		X X		X X	
działa odpowiedzialnie na rzecz społeczeństwa i środowiska zawodowego	P6S_KO P6S_KR	02H1A_K04		X																	X X	X X										X X
przestrzega zasad etyki w zawodzie historyka lub innej wykonywanej pracy	P6S_KR	02H1A_K05		X										X X	X X							X X	X X							X X		X X
dba o dorobek i tradycje zawodu historyka	P6S_KR	02H1A_K06		X			X														X											
charakteryzuje się tolerancją, wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności	P6S_KR	02H1A_K07	X		X			X							X X						X		X X	X X		X		X				X

ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia I stopnia (licencjackie), stacjonarne
 SPECJALNOŚĆ DYPLMATYCZNA

UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
wykorzystywać zdobytą wiedzę historyczną	P6S_UW	02H1A_U01		X X			X X		X X	X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X
stosować właściwe metody do rozwiązywania problemów badawczych w zakresie historii z wykorzystaniem wiedzy pozyskiwanej w źródłach tradycyjnych i elektronicznych	P6S_UW	02H1A_U02																			
formułować i analizować problemy badawcze w naukach historycznych	P6S_UW	02H1A_U03																			
przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację źródeł historycznych	P6S_UW	02H1A_U04		X X		X	X X		X X	X X	X X	X X	X X				X X		X X	X X	
dostrzegać różne poglądy i interpretacje badaczy historii	P6S_UW	02H1A_U05	X		X																
analizować poglądy historyków i zajmować własne stanowisko wobec nich	P6S_UW	02H1A_U06																			
dyskutować na tematy historyczne, uzasadniając znaczenie przytaczanych faktów dla toczącej się debaty i argumentując wypowiedziane opinie	P6S_UK	02H1A_U07								X X					X X			X X			
planować i organizować prace zespołowe	P6S_UO	02H1A_U08													X X						X
planować i realizować proces własnego uczenia	P6S_UU	02H1A_U09																			X
posługiwać się językiem obcym na poziomie B2	P6S_UK	02H1A_U10										X									
przygotować kompetentną wypowiedź ustną, korzystając ze źródeł i literatury przedmiotu	P6S_UW	02H1A_U11								X X								X X			
w oparciu o odpowiednio dobrane źródła i opracowania napisać poprawny tekst naukowy	P6S_UW	02H1A_U12																			
potrafi formułować wypowiedzi ustne i dyskutować na tematy dotyczące historii i współczesności dyplomacji	P6S_UW	02HD1A_U01		X X			X X	X	X	X X	X X		X X			X X	X X				X X
potrafi przeprowadzić analizę tekstów z zakresu dyplomacji	P6S_UW	02HD1A_U02	X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent:			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
jest gotów do poznawania i aktywnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego	P6S_KR	02H1A_K01				X X												X X			
ocenia posiadaną wiedzę	P6S_KK	02H1A_K02	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
stosuje wiedzę przy rozwiązywaniu problemów	P6S_KK	02H1A_K03	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
działa odpowiedzialnie na rzecz społeczeństwa i środowiska zawodowego	P6S_KO P6S_KR	02H1A_K04			X X	X X			X X	X X				X X	X X	X X		X X			X X
przestrzega zasad etyki w zawodzie historyka lub innej wykonywanej pracy	P6S_KR	02H1A_K05			X	X		X		X								X			
dba o dorobek i tradycje zawodu historyka	P6S_KR	02H1A_K06																			
charakteryzuje się tolerancją, wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności	P6S_KR	02H1A_K07													X X			X X			X

ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia I stopnia (licencjackie), stacjonarne
SPECJALNOŚĆ: TURYSTYKA KULTUROWA

MATRYCA KOMPETENCJI HISTORIA STOPIEŃ I SPECJALNOŚĆ: TURYSTYKA KULTUROWA	Kod PRK	Kod kierunkowy	1. Historia podróży i literatury podróżniczej	2. Archeoturystyka	3. Religie świata	4. Turystyka religijna	5. Architektura sakralna	6. Antropologia kulturowa	7. Historyczne obiekty przemysłowe i zabytki techniki	8. Architektura obronno-rezydencjonalna	9. Turystyka militarna	10. Szlaki turystyczne świata	11. Organizacja ruchu turystycznego	12. Dziedzictwo kulturowe „małych ojczyzn”	13. Podstawy prawne krajoznawstwa i obsługi ruchu turystycznego	14. Media w turystyce	15. Miejsca pamięci narodowej w Polsce	16. Projekt turystyczny	17. Podstawy muzealnictwa	18. Ochrona i promocja polskiego dziedzictwa kulturowego	19. Praktyki
WIEDZA																					
absolwent zna i rozumie: specyfikę nauki historycznej	P6S_WG	02H1A_W01																			
terminologię stosowaną w naukach historycznych	P6S_WG	02H1A_W02	X	X										X			X		X		
terminologię nauk humanistycznych	P6S_WG	02H1A_W03			X	X	X	X				X		X		X	X				
fakty i zjawiska historyczne oraz zależności między nimi	P6S_WG	02H1A_W04	X	X					X	X	X	X		X			X	X	X	X	X
najważniejsze zagadnienia dotyczące różnych epok historycznych	P6S_WG	02H1A_W05	X	X	X	X	X		X	X	X	X		X		X	X	X	X	X	X
wybrane zagadnienia szczegółowe z epoki	P6S_WG	02H1A_W06																			
metodologię badań historycznych	P6S_WG	02H1A_W07																			
tradycje oraz najnowsze osiągnięcia i kierunki rozwoju nauki historycznej	P6S_WG	02H1A_W08																			
prace najważniejszych szkół badawczych w dziedzinie historii	P6S_WG	02H1A_W09																			
metody interpretacji i analizy źródeł historycznych	P6S_WG	02H1A_W10	X						X	X	X							X			
fundamentalne dylematy współczesnego świata, szukając ich korzeni w przeszłości	P6S_WK	02H1A_W11			X			X						X			X				
zasady korzystania z własności intelektualnej i ich ochrony	P6S_WK	02H1A_W12													X			X	X	X	X
formy organizowania indywidualnej przedsiębiorczości	P6S_WK	02H1A_W13											X		X				X	X	X
ma w zaawansowanym stopniu wiedzę o znaczeniu i możliwościach zastosowania wiedzy historycznej w ruchu turystycznym	P6S_WG	02HT1A_W01		X		X	X		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
ma wiedzę o historii i współczesności turystyki, organizacjach turystycznych i kulturalnych	P6S_WGP6 S_WG/K	02HT1A_W02										X	X	X	X				X	X	X
zna wytwory kultury Polski i świata	P6S_WG	02HT1A_W03		X		X	X		X	X	X	X		X			X	X		X	X
zna i rozumie metody analizy i interpretacji wytworów kultury	P6S_WG	02HT1A_W04		X	X			X	X	X	X	X		X			X	X		X	X

ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia I stopnia (licencjackie), stacjonarne
SPECJALNOŚĆ: TURYSTYKA KULTUROWA

UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
wykorzystywać zdobytą wiedzę historyczną	P6S_UW	02H1A_U01	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
stosować właściwe metody do rozwiązywania problemów badawczych w zakresie historii z wykorzystaniem wiedzy pozyskiwanej w źródłach tradycyjnych i elektronicznych	P6S_UW	02H1A_U02																	X	X	X
formułować i analizować problemy badawcze w naukach historycznych	P6S_UW	02H1A_U03																			
przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację źródeł historycznych	P6S_UW	02H1A_U04																			
dostrzegać różne poglądy i interpretacje badaczy historii	P6S_UW	02H1A_U05			X																
analizować poglądy historyków i zajmować własne stanowisko wobec nich	P6S_UW	02H1A_U06																			
dyskutować na tematy historyczne, uzasadniając znaczenie przytaczanych faktów dla toczącej się debaty i argumentując wypowiedziane opinie	P6S_UK	02H1A_U07																			
planować i organizować prace zespołowe	P6S_UO	02H1A_U08		X								X	X	X	X	X		X	X		
planować i realizować proces własnego uczenia	P6S_UU	02H1A_U09																			X
posługiwać się językiem obcym na poziomie B2	P6S_UK	02H1A_U10																			
przygotować kompetentną wypowiedź ustną, korzystając ze źródeł i literatury przedmiotu	P6S_UW	02H1A_U11		X		X	X		X	X	X	X						X			
w oparciu o odpowiednio dobrane źródła i opracowania napisać poprawny tekst naukowy	P6S_UW	02H1A_U12																			
przeprowadza analizę wybranych wytworów kultury w kontekście historycznym	P6S_UW	02HT1A_U01	X	X		X	X	X	X	X	X	X					X	X	X	X	
potrafi dokonać interpretacji i ocenić pozostałości dziedzictwa kultury i historii	P6S_UW	02HT1A_U02			X		X	X	X		X						X	X	X	X	X
potrafi planować zadania związane z pracą w turystyce	P6S_UW	02HT1A_U03		X		X			X	X			X	X	X	X		X			
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent:			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
jest gotów do poznawania i aktywnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego	P6S_KR	02H1A_K01	X					X					X	X			X	X		X	X
ocenia posiadaną wiedzę	P6S_KK	02H1A_K02	X	X	X		X		X	X	X	X			X	X					
stosuje wiedzę przy rozwiązywaniu problemów	P6S_KK	02H1A_K03		X	X		X		X	X	X		X		X	X		X			
działa odpowiedzialnie na rzecz społeczeństwa i środowiska zawodowego	P6S_KO P6S_KR	02H1A_K04												X			X	X			
przestrzega zasad etyki w zawodzie historyka lub innej wykonywanej pracy	P6S_KR	02H1A_K05						X												X	X
dba o dorobek i tradycje zawodu historyka	P6S_KR	02H1A_K06																			
charakteryzuje się tolerancją, wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności	P6S_KR	02H1A_K07			X	X		X				X		X	X		X			X	X

ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia I stopnia (licencjackie), stacjonarne; SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA

bezpieczeństwo i higienę pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, udzielanie pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej nauczycieli	P6S_WK	02HN1A_W11	X		X	X												X	X
podstawy prawa oświatowego, niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych przez niego działań edukacyjnych oraz prawa dziecka	P6S_WK	02HN1A_W12	X			X												X	X
podstawy funkcjonowania i patologii aparatu mowy	P6S_WK	02HN1A_W13				X												X	X
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	
planować i realizować zadania wychowawcze, potrafi przełożyć wiedzę teoretyczną na praktykę działania, na konkretne sytuacje w pracy z uczniami; obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je, wykorzystując wiedzę pedagogiczno-psychologiczną i proponować rozwiązania problemów	P6S_UW	02HN1A_U01	X X	X							X X		X X					X X	X X
planować lekcje (zajęcia), formułuje cele pracy; dobiera, tworzy i testuje materiały środki i metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych	P6S_UW	02HN1A_U02			X				X X		X X	X X	X X		X X	X X			X X
organizować i prowadzić lekcje (zajęcia) w oparciu o samodzielnie opracowywane konspekty	P6S_UU	02HN1A_U03									X X				X X	X X			X X
animować aktywność poznawczą i współdziałanie uczniów, rozwijać umiejętność samodzielnego zdobywania wiedzy z wykorzystaniem technologii informacyjnej	P6S_UW	02HN1A_U04						X X			X X				X X	X X			X X
organizować pracę uczniów w grupach zadaniowych; potrafi pracować z grupą, kierować zespołem uczniów oraz współpracować z innymi nauczycielami, pedagogiem i pracownikami szkoły	P6S_UO	02HN1A_U05									X X			X X	X X	X X			X X
podejmować działania wychowawcze w toku pracy dydaktycznej, w miarę pojawiających się problemów, w sytuacjach: zagrożenia bezpieczeństwa, naruszania praw innych, nieprzestrzegania ustalonych zasad	P6S_UW	02HN1A_U06													X X	X X			X X
diagnozować potrzeby, możliwości, zdolności każdego ucznia oraz projektować i realizuje spersonalizowany program wychowania i kształcenia, rozbudzając zainteresowania ucznia; a także dostosowuje metody i formy pracy do realizowanych treści, etapu edukacyjnego oraz dynamiki grupy uczniowskiej; dostosować metody, treści i sposoby oceniania do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce	P6S_UO	02HN1A_U07		X		X X								X X	X X	X X			X X
wykorzystywać technologie informacyjno-komunikacyjne dla efektywności procesu kształcenia	P6S_UW	02HN1A_U08						X X	X X	X X	X X	X X			X X	X X			X X
rozwijać kompetencje kluczowe uczniów, zwracając szczególną uwagę na kreatywność, innowacyjność, i umiejętność samodzielnego, jak również zespołowego rozwiązywania problemów i krytyczne myślenie uczniów;	P6S_UW	02HN1A_U09		X	X			X X	X X		X X	X X			X X	X X			X X
wspomagać uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych	P6S_UW	02HN1A_U10													X X	X X			

ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia I stopnia (licencjackie), stacjonarne; SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA

			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
tworzyć sytuacje motywujące do nauki, analizować ich skuteczność, modyfikować działania dydaktyczne w celu uzyskania pożądaných efektów kształcenia; wykorzystywać proces oceniania uczniów i udziela im informacji zwrotnej do stymulowania ich pracy nad własnym rozwojem	P6S_UW	02HN1A_U11									X	X			X	X		X
ma kompetencje międzykulturowe i glottodydaktyczne, umożliwiające pracę z dziećmi pochodzących z ze środowisk odmiennych kulturowo i posiadających słabą znajomość języka polskiego	P6S_UK	02HN1A_U12	X			X	X						X	X			X	X
racjonalnie gospodarować czasem lekcji, a także odpowiedzialnie i celowo organizować pracę pozaszkolną ucznia z poszanowaniem jego prawa do wypoczynku	P6S_UW	02HN1A_U13									X	X			X	X		X
posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu	P6S_UK	02HN1A_U14			X		X											
udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej	P6S_UW	02HN1A_U15											X					
krytycznie oceniać i twórczo korzystać z klasycznych i współczesnych teorii dotyczących rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania, oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów	P6S_UW	02HN1A_U16	X	X	X	X											X	X
określać swoją postawę wobec fundamentalnych celów edukacji, projektować ścieżkę własnego rozwoju, obejmującą samokształcenie zawodowe, samodoskonalenie, a także profilaktykę wypalenia zawodowego	P6S_UU	02HN1A_U17		X	X	X			X			X		X				
analizować i oceniać własne działania dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, systematycznie doskonalić swoją pracę ; a także projektować i wdrażać działania innowacyjne	P6S_UU	02HN1A_U18	X	X	X	X		X	X		X	X			X	X		X
doskonalić i rozwijać umiejętności wykorzystywania metod informatyki i technologii informacyjno-komunikacyjnej w pracy dydaktycznej	P6S_UU	02HN1A_U19						X	X		X	X						X
wykorzystywać podstawową wiedzę i umiejętności w zakresie technik informatycznych, komponowania ilustracji graficznych, prac nad tekstem, wykonywaniem obliczeń w arkuszu kalkulacyjnym, uzyskiwania danych i informacji z baz danych, korzystania z usług sieci komputerowych, pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji	P6S_UW	02HN1A_U20						X	X			X						
stosować i rozwijać własne metody kształcenia i oceniania z wykorzystaniem TIK w zakresie nauczania historii i wiedzy o społeczeństwie, a także wykorzystywać środowisko TIK we własnym rozwoju	P6S_UW	02HN1A_U21						X	X		X	X						X
inspirować i angażować uczniów do kształcenia się i do kreatywności	P6S_UW	02HN1A_U22						X							X	X		
promować i kształtować u uczniów postaw odpowiedzialności w świecie cyfrowych mediów	P6S_UU	02HN1A_U23						X		X								
KOMPETENCJE SPOLECZNE Absolwent:			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
jest gotów do poznawania i aktywnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego	P6S_KR	02H1A_K01					X		X			X						

ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia I stopnia (licencjackie), stacjonarne; SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA

			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
charakteryzuje się tolerancją, wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności ;posługuje się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w swojej działalności kierując się przede wszystkim szacunkiem dla człowieka	P6S_KR	02H1A_K02	X X	X X		X X				X X			X X		X X	X X	X X	
ma rozwinięte kompetencje komunikacyjne: potrafi porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej; rozwiązywać konflikty i tworzyć dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie, budować relacje zaufania między wszystkimi podmiotami procesu kształcenia, w tym rodzicami (opiekunami) ucznia, włączając ich w działania sprzyjające efektywności nauczania	P6S_KO	02HN1A_K03	X X	X X		X X	X X						X X				X X	
poprawnie posługuje się językiem ojczystym, wykazując troskę o kulturę języka i etykę wypowiedzi własnej i uczniów	P6S_KO	02HN1A_K04			X		X X	X X	X X	X X	X X	X X			X X	X X		X X
potrafi rozpoznawać specyfikę środowiska lokalnego i podejmować współpracę na rzecz dobra uczniów i środowiska	P6S_KO	02HN1A_K05							X X				X X				X X	
potrafi poprzez swoją pracę i oddziaływania na innych stymulować poprawę jakości pracy szkoły (placówki oświatowej)	P6S_KK	02HN1A_K06												X X				
animuje i monitoruje realizację działań zespołowych uczniów; pracuje w zespole, pełniąc różne role; ma umiejętności współpracy z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów, oraz innymi osobami tworzącymi społeczność szkolną i lokalną	P6S_KK	02HN1A_K07												X X				

Wydziałowa Rada Samorządu
Studenckiego Wydziału
Filozoficzno-Historycznego UŁ
ul. A. Kamińskiego 27a, 93-219 Łódź

Łódź, dn. 15.04.2019 r.

prof. UŁ dr hab. Anna Kowalska-Pietrzak
Z-ca dyrektora Instytutu Historii UŁ

OPINIA

Wydziałowej Rady Samorządu Studentów Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ w
sprawie programu kształcenia na kierunku:

Historia

Studia stacjonarne I stopnia, profil ogólnoakademicki

Wydziałowa Rada Samorządu Studentów po szczegółowej analizie dokumentów przedstawionych zgodnie z Uchwałą nr 50 Senatu UŁ podjętą na 4. Roboczym posiedzeniu w kadencji 2016-2020 w dniu 16 stycznia 2017 r. w sprawie wytycznych w zakresie tworzenia programów kształcenia w Uniwersytecie Łódzkim oraz Zarządzeniem nr 177 Rektora Uniwersytetu Łódzkiego z dn. 30.09.2013 r. (z późniejszymi zmianami) w sprawie: wprowadzenia procedury tworzenia i modyfikowania programów kształcenia (harmonogram działań), oraz Rozporządzeniem MNiSzW z dn. 27 września 2018 r. w sprawie studiów, pozytywnie zaopiniowała wniosek o uruchomienie studiów stacjonarnych I stopnia na kierunku *Historia* od roku akademickiego 2019/2020.

Przewodniczący
Wydziałowej Rady Samorządu Studentów
Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ

Przewodniczący WRSS Wydziału
Filozoficzno-Historycznego UŁ
Tadeusz Biernacki